

România liberă

COTIDIAN POLITIC DE INFORMAȚIE, REPORTAJ ȘI COMENTARIU

Anul XXVI — nr. 7328

Marți 14 mai 1968

8 pagini 30 bani

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Luni au continuat în ședință plenară lucrările Sesiunii a X-a a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Deputații și invitații au întâmpinat cu puternice și îndelungi aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În loja din dreapta încintei iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Leonie Răutu, Vasile Vilcu.

În loja din stânga au luat loc membrii Consiliului de Stat.

În tribune se aflau numeroși invitați, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Lucrările sesiunii au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul Ștefan Voitec.

Trecându-se la următorul punct de pe ordinea de zi, deputatul Ștefan Bălan, ministrul învățământului, a prezentat expunerea la proiectul de lege privind învățământul în Republica Socialistă România.

Deputatul Ion Creangă, vicepreședinte al Comisiei de cultură și învățământ, a expus apoi raportul comun al Comisiei pentru cultură și învățământ și Comisiei juridice asupra acestui proiect de lege.

În cadrul discuției generale au luat cuvântul deputații: Gheorghe Mihoc, rectorul Universității din București, Ioana Stancoveanu, profesoară, vicepreședintă a Comitetului județean al femeilor Doi, Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tinereții, Silvestru Patîș, vice-

președinte al Consiliului național al organizației pionierilor, Ludovic Takacs, profesor la Universitatea din București, Mihail Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Constantin Daicoviciu, rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, Miron Nicolescu, președintele Academiei, Gheorghe Arsenescu, directorul liceului din Topoloveni, județul Argeș, Kovacs Gyorgy, redactor șef al revistei „Igaz Szó”, Pompiu Macovei, președintele Comitetului de stat pentru cultură și artă, Nicolina Costescu, profesoară la liceul din Pucioasa, județul Dimbovită, Richard Winter, secretar al Comitetului județean Sibiu al P.C.R., Ioan Anton, prorector al Institutului politehnic din Timișoara, Ștefan Boboș, prim-secretar al Comitetului județean Neamț al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Sînto Andráș, scriitor, Costin D. Nenițescu, decan al Facultății de chimie organică de la Institutul politehnic din București, Ștefan Peterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Cristofor Simionescu, rectorul Institutului politehnic din Iași, Nicolae Agachi, director general al Combinatului siderurgic din Hunedoara, Stanciu Stoian, profesor universitar, și Nicolae Dumitrescu, directorul liceului din comuna Pătrăgele, județul Buzău.

După încheierea dezbaterilor a avut loc discuția pe articole a proiectului de lege. Cu unele amendamente propuse de deputați în cadrul discuției, Marea Adunare Națională a aprobat prin vot secret, cu bile, Legea privind învățământul în Republica Socialistă România.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agenpres).

Prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Consiliului de Stat de către trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Federative a Braziliei

La 13 mai 1968, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit pe trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Federative a Bra-

ziliiei în Republica Socialistă România, Marcos Antonio de Salvo Coimbra, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. În pag. a 7-a: Cuvântările rostite)

Primirea de către tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer a ambasadorului Republicii Indonezia

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit luni, 13 mai 1968, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Indonezia la București, generalul Sambas Atmadinata, în legătură cu plecarea definitivă din țara noastră.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agenpres)

Tinere energii pe Bulevardul Păcii din Capitală, acolo de unde pornește autostrada București—Pitești.

Foto: O. CAHANE

Stindardul însuflețitor al Bumbesți-Livezenilor flutură din nou

TINERETEȚA ÎN ACȚIUNE

Pagina de nepieritor eroism în muncă pe care tineretul țării a scris-o cu douăzeci de ani în urmă pe șantierul Bumbesți-Livezeni, este continuată în această primăvară prin ample și entuziaste acțiuni de muncă voluntar-patriotică. Semnalul a fost dat duminică 12 mai pe sute de șantiere ale țării. Răspunzând chemării C.C. al

U.T.C. de a cinsti așa cum se cuvine acei ani de început și pentru îmbogățirea tradițiilor de muncă cu noi înfăptuiri, tineretul patriei s-a prins din nou în viltarea unor însuflețitoare acțiuni voluntar-patriotice, participând cu elan la tot ce construiește poporul nostru sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Mii și mii de tineri — muncitori, studenți, elevi — au lucrat duminică la cele mai diverse obiective: acolo unde se croiesc noi magistrale de asfalt, unde bălău la seceta este în toi, unde se amenajează baze sportive și spații verzi, unde se sădese păduri noi. În Capitală peste 11.000 de tineri au ieșit la lucru pe șantierele din parcurile Fundeni, Măgurele și B. Văcărescu, la complexele sportive Pantelimon, Balta Albă, Ghenchea. Nițu Vasile și Crîngăși.

BULEVARDUL PĂCII. De aici pornește PRIMA AUTOSTRADĂ ROMÂNESCĂ BUCUREȘTI-PITEȘTI, o mare investiție în plină desfășurare ce va deveni șantier al tinereții. Duminică, 12 mai, la prima oră a dimineții dinspre fosta piață Militari se apropie o coloană masivă. Băieți și fete de la Școala tehnică salinară, de la Institutul „Cantacuzino” și de la spitale bucurăse, evocă prin cîntecul

lor șantierele din anii reconstrucției. Răspund prezent și elevii Liceului nr. 31, ai Grupului școlar de la Întreprinderea de prefabricate — Militari, tineri din sectorul de comerț. Șantierul clocește de energii tinere ce și-au dat aici înfăptuire. Tirnăcoapele și lopetile nu au odihnă pînă ce prima coloană de autobuscantă nu este încărcată cu piatră.

„Răsuna valea” cîntat din mii de piepturi a făcut să răsună duminică, cu adevărat Valea Frahovei, unind peste crestele Carpaților vîi milenare și tradiții glorioase. Tineri din toate localitățile vine cu SANTIERUL SOSELEI CIMPINA-COMARNIC, au tinut să fie prezenți la prima zi de muncă voluntar-patriotică pe această viitoare autostradă. Muncitori de la uzina Poiana Cimpina, elevi ai liceelor și grupurilor școlare, numeroase alte grupuri de tineri aveau în frunte pe conducă-

„Apel din 18 iunie”, prin care cheamă poporul francez la luptă pentru eliberarea patriei de sub ocupația hitleristă, pentru independența și onoarea ei națională. „Franța a pierdut o bălăie — a spus el — dar Franța nu a pierdut războiul”. În perioada următoare,

dia, generalul de Gaulle pleacă, la 14 iunie 1944 la Bayeux, unde i se face o primire triumfală, preluând al primirii pe care i-o va face Parisul la 25 august, după eliberarea sa de către mișcarea de rezistență. Adunarea Constituuantă, aleasă în noiembrie 1944, con-

memoriile de război și crează formația politică „Adunarea Poporului Francez” (R.F.F.).

În iunie 1958, la chemarea președintelui R. Coty, generalul de Gaulle formează ultimul guvern al celei de-a IV-a Republici, fiind investit de Adunarea Națională ca președinte al Consiliului de Miniștri, iar în decembrie este ales președinte al celei de-a V-a Republici Franceze.

În martie 1962, prin acordurile de la Evian, se pune capăt războiului din Algeria și este consacrată independența acestei țări. Politica algeriană a generalului de Gaulle, supusă unui referendum în același an, întrunește 90,7 la sută din sufragiile exprimate.

La 19 decembrie 1965, Charles de Gaulle este ales președinte al Republicii Franceze pentru a doua oară, pe o perioadă de șapte ani (1966—1973).

Președintele de Gaulle a desfășurat o intensă activitate pentru lărgirea relațiilor Francei cu diferite țări. Din 1958 a vizitat Italia, Madagascarul, Senegalul, Marea Britanie, S.U.A., Canada, Republica Federală a Germaniei, Grecia, Iran, Mexic, unele țări din America de sud, Uniunea Sovietică, Etiopia, Cambodgia și Republica Populară Polonă.

Este larg cunoscută activitatea în domeniul politicii externe a generalului de Gaulle, îndreptată spre desțindere internațională, dezvoltarea relațiilor de încredere și colaborare între statele lumii, pentru afirmarea în politica internațională a principiilor suveranității și independenței naționale.

Vizita în țara noastră a generalului Charles de Gaulle — eminent om de stat, personalitate marcantă a vieții politice internaționale — reprezintă o contribuție importantă la dezvoltarea și întărirea pretenției tradiționale dintre România și Franța, dintre cele două popoare.

Salutînd cu căldură sosirea în patria noastră a distinsului oaspete, poporul român îi adresează din inimă urarea „Bun venit!”.

O contribuție de seamă la întărirea prieteniei româno-franceze

Poporul român salută cu multă căldură sosirea în Capitala țării noastre a președintelui Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle.

Vizita în Republica Socialistă România a eminentului om de stat francez, personalității politice internaționale de mare prestigiu, este un eveniment deosebit de important, pe planul relațiilor româno-franceze, cit și pe plan politic mondial. Ea constituie, fără îndoială, o expresie a sentimentelor de stimă și considerație reciproce a popoarelor noastre, o mărturie a evoluției pozitive, mereu ascendente a legăturilor de colaborare multilaterală dintre România și Franța, un simbol al perspectivelor de dezvoltare a lor în viitor, în interesul celor două țări, al securității și păcii în Europa și în întreaga lume.

Personalitatea președintelui Francei este bine cunoscută în țara noastră. Generalul de Gaulle se bucură de profundă simpatie în rândurile poporului român care cunoaște rolul important în cursul celui de al doilea război mondial ca și largul său aport la lupta pentru eliberarea Francei de sub ocupația nazistă, la victoria asupra fascismului. E de asemenea bine cunoscut și apreciat activitatea sa închinată dezvoltării multilaterale a Francei, continuu creșterea prestigiului ei internațional, precum și prețioasa sa contribuție la asigurarea securității Europei, la întărirea păcii.

Bazată pe străvechi legături, prin originea latină comună și afinitățile spirituale ale popoarelor noastre, prietenia româno-franceză are tradiții istorice. În repetele rânduri, de-a lungul secolelor, poporul român și poporul francez s-au aflat alături în lupta pentru promovarea idealurilor de libertate națională și dreptate socială, pentru progresul științei și culturii. Între ele a avut loc un permanent schimb de valori spirituale, umane și materiale care a alimentat continuu sentimentele de prețuire reciprocă și a contribuit

la consolidarea legăturilor prietenești.

Ancorate solid în aceste vechi tradiții, relațiile dintre România și Franța cunosc, în zilele noastre o dinamică dezvoltare, cuprinzînd sfere multiple și din ce în ce mai largi, dobîndind semnificații mereu mai bogate. Cu toate că sînt state cu o durată socială diferită, ele au găsit căi propice pentru înțelegere și colaborare rodnică, multilaterală și reciproc avantajoasă, întemeiate pe principiile suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și respectului reciproc, considerate drept premiza fundamentală a raporturilor internaționale. După cum s-a subliniat în repetele rânduri, de ambele părți, între România și Franța nu există probleme susceptibile să stîrnească dezvoltarea mai departe a bunelor relații.

Un loc de prim ordin în cadrul acestor relații îl ocupă colaborarea economică și schimburile comerciale dintre cele două țări. Premizele lor primordiale sînt, pe de o parte, avîntul multilateral al economiei socialiste românești, dezvoltarea vertiginoasă din țara noastră, diversificarea continuă a producției de bunuri materiale, pe de altă parte, nivelul înalt al industriei, tehnicii și științei franceze ale căror relații se bucură în țara noastră, ca și pe plan mondial, de un bine meritat prestigiu. Avînd drept cadru juridic acordurile încheiate între cele două țări, schimburile economice dintre România și Franța au cunoscut o evoluție mereu ascendentă. Astfel, comerțul româno-francez a înregistrat în 1967, o creștere de aproape 300 la sută în comparație cu 1960, iar volumul schimburilor contractate pentru anul în curs se ridică la aproximativ 700 milioane de franci.

Acordul de cooperare economică și industrială semnat la începutul lunii februarie 1967 a deschis, prin crearea unor comisii mixte de cooperare, noi și importante domenii de colaborare ca: industria chimică,

(Continuare în pag. a 7-a)

Azi, 14 mai, în jurul orei 12, posturile noastre de radio și televiziune vor transmite sosirea în Capitală a președintelui Republicii Franceze, generalul Charles de Gaulle.

— Munca aceasta, nouă ele-
(Continuare în pag. a 7-a)

În pag. 2, 3, 4 și 5:

- EXPUNEREA LA LEGEA PRIVIND ÎNVĂȚĂMÎNTUL ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA prezentată de tovarășul Ștefan Bălan
- DEZBATERI

Adeziune deplină la hotărârile plenarei C. C. al P. C. R.

Un eveniment istoric în viața partidului și a poporului nostru

Hotărârile de excepțională importanță luate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. au fost viu dezbătute de particulanții la adunarea organizațiilor de bază P.C.R. de la Consiliul popular provizoriu al județului Mureș și de la Consiliul popular al municipiului Tg. Mureș, care a avut loc la 13 mai a.c. Luînd parte la această adunare, am fost puternic impresionat de spiritul profund democratic al dezbaterii, de ade-

Fermitatea — un atribut al politicii partidului

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din secția noastră au subliniat, în cadrul adunării de dezbateri a documentelor recente ale C.C. al P.C.R., înaltul spirit de principialitate și maturitate cu care este analizată de către partidul nostru dezvoltarea societății socialiste, și totodată capacitatea conducătorilor partidului de a soluționa științific problemele mersului nostru înainte.

Au avut un adevărat ecou în suferințele noastre documentele privitoare la dezvoltarea învățămîntului de

toate gradele și sînt profund impresionat de modalitatea în care s-au dezbătut și clarificat o serie de probleme fundamentale ale creșterii și educării tinere generații, prin valorificarea tradițiilor progresiste ale școlii românești. O înaltă apreciere au dat-o toți vorbitorii în mod deosebit principialității și fermității cu care Comitetul Central a dezbătut problema reabilitării unor activități de partid. Alături de ei mi-am exprimat și eu acordul deplin față de hotărârile

RUSU MARIN
strungar la secția mecanică vagoane Uzinele „Grivița Roșie”

(Continuare în pag. a 7-a)

(Continuare în pag. a 7-a)

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Expunerea la Legea privind învățământul

în Republica Socialistă România

— prezentată de tovarășul Ștefan Bălan —

Din încredințarea Consiliului de Miniștri, am cinstea să prezint Marii Adunări Naționale, spre adoptare, proiectul de lege privind învățământul în Republica Socialistă România. Dezvoltarea și perfecționarea permanentă a învățământului de toate gradele constituie obiective de mare însemnătate ale politicii partidului și statului nostru. În prezent, învățământul se află în fața unor responsabilități sporite, care fac necesară perfecționarea structurii sale organizatorice și a conținutului său, astfel încât să poată corespunde cerințelor actuale și de perspectivă ale societății noastre socialiste, precum și revoluției științifice-tehnice contemporane.

Pe baza hotărârii Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, din inițiativa și sub îndrumarea directă și permanentă a conducerii partidului Ministerul Învățământului, consultând un mare număr de cadre didactice și de specialiști din diferite ramuri ale economiei, științei și culturii și folosind experiența înaintată a învățământului românesc, a școlii și pedagogiei universale, a elaborat Studiul privind dezvoltarea învățământului de toate gradele. Studiul a fost supus unor largi dezbateri publice și a trezit un viu interes în opinia publică, prilejuind peste 10.000 de propuneri, sugestii și observații. Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 22-25 aprilie, dezbătând studiul prezentat, a examinat profund și multilateral dezvoltarea viitoare a învățământului, relevând în același timp lipsurile care s-au manifestat în acest domeniu în ultimele două decenii. Plenara a aprobat propunerile privind dezvoltarea învățământului, cu modificări și completări ce s-au desprins din dezbateri, ca Directive ale Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Pe baza Directivelor s-a elaborat proiectul de Lege a învățământului care este astăzi supus dezbaterii dv. În continuare, referindu-se la evoluția învățământului din țara noastră în ultimele două decenii, vorbitorul a subliniat că Legea pentru reforma învățământului, din anul 1948, a constituit un moment de seamă în istoria școlii românești, așezând învățământul pe baze noi, democratice, accesibile tuturor copiilor și tinerilor de la oraș și sate, indiferent de sex, religie și naționalitate.

Reforma învățământului din 1948 — a subliniat vorbitorul — a avut însă o serie de erori. Elaborarea legii pentru reforma învățământului nu s-a întemeiat pe un studiu științific al dezvoltării școlii noastre și nici pe experiența mondială în domeniul învățământului. Reforma a subapreciat tradițiile progresiste ale școlii românești și a adoptat în mod necritic unele forme nepotrivite învățământului nostru. Astăzi, în școala generală de vîrstă școlară, circa 3 milioane, iar numărul elevilor care învață în licee este aproape de 10 ori mai mare decât în anul 1938. Școlile profesionale și tehnice sînt frecventate de 340.000 elevi, care se pregătesc în peste 500 de meserii și specialități. În 16 orașe funcționează 47 institute de învățământ superior cu 185 de facultăți, în care studiază peste 140.000 studenți. Numărul cadrelor didactice se ridică la aproape 200.000, reprezentînd unul din cele mai numeroase detașamente ale intelectualității noastre socialiste. Condițiile din ce în ce mai bune create de partid și guvern, devotamentul și răspunderea cu care muncesc membrii corpului didactic, au contribuit la formarea unui tineret entuziast, harnic și disciplinat, profund atașat partidului și poporului nostru.

Proiectul de Lege pe care îl dezbaterem astăzi, a spus în continuare vorbitorul, este o parte componentă a marelui program elaborat de partid și guvern pentru dezvoltarea societății socialiste, pentru ridicarea necontenită a economiei și culturii, pentru înflorirea națiunii noastre socialiste. El reprezintă o expresie vie a procesului de întărire a democrației noastre socialiste.

Proiectul de Lege stabilește cadrul juridic, organizatoric și pedagogic, pentru aplicarea Directivelor aprobate de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățământului de toate gradele. El

consfințește rolul social deosebit de important pe care îl are învățământul în patria noastră. Legea exprimă caracterul profund democratic al politicii partidului nostru, asigurînd exercitarea dreptului la învățătură al tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex, religie și fără vreo îngrădire, care ar putea constitui o discriminare, expresie a deplinei egalități în drepturi a cetățenilor țării. În Lege se precizează, în conformitate cu prevederile Constituției, că pentru naționalitățile conlocuitoare, învățământul de toate gradele se desfășoară și în limba maternă. În România de astăzi învață peste 240.000 de copii ai naționalităților conlocuitoare, în aproape 2.000 de unități școlare, folosind limba lor maternă. Statul nostru pune la dispoziția elevilor și studenților de alte naționalități un fond bogat de manuale, cursuri, cărți de lectură în limbile acestor naționalități, ceea ce le asigură o pregătire temeinică.

Exercitarea dreptului la învățătură al cetățenilor este asigurată prin grauitatea învățământului de toate gradele, precum și prin alte forme de sprijin material. Se bucură de sprijin material elevii din școlile generale și licee, sînt burșieri toți elevii școlilor profesionale și cca 60 la sută din studenți.

Legea precizează că învățământul în țara noastră constituie un sistem unitar. Ministerul Învățământului realizează politica partidului și a statului în domeniul învățământului; conduce, îndrumăază și controlează întregul învățământ.

Legea stabilește sistemul de învățământ, care cuprinde: învățământul preșcolar, învățământul obligatoriu de cultură generală, învățământul liceal, învățământul profesional și învățământul tehnic, învățământul superior și cel postuniversitar.

În lumina sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, proiectul de Lege prevede prelungirea duratei învățământului obligatoriu de cultură generală de la 8 ani, cît este în prezent, la 10 ani, dîndu-se astfel noi dimensiuni, împlinirii aspirațiilor spre cultură ale poporului nostru. Această nouă școală va pregăti un tineret mai cult, cu un început de profesionalizare, fapt care va ușura însușirea unei calificări în vederea integrării în viață, ceea ce va accelera progresul material și spiritual al întregii noastre societăți.

Se prevede că învățământul obligatoriu de cultură generală să înceapă la 6 ani, astfel ca școala generală să poată fi încheiată la vîrsta de 16 ani. În primii ani de aplicare a Legii, cuprinderea copiilor în școală la vîrsta de 6 ani se va face la cererea părinților. Premergător școlii generale, ca și pînă acum, va funcționa grădinița de copii a cărei reglementare este de asemenea, prevăzută de lege.

Ținînd seama atît de capacitatea și de interesele elevilor, cît și de cerințele societății, ce se prevede ca învățământul liceal să cuprindă: licee de cultură generală, organizate cu profil variat. Considerăm că, în viitor, aceste licee vor constitui o cale principală de formare a cadrelor medii de specialitate.

Proiectul de Lege prevede în învățământul profesional și tehnic largi posibilități de dezvoltare, prin organizarea unor variate forme de calificare și perfecționare. Ținînd seama de prelungirea duratei învățământului obligatoriu de cultură generală și de volumul sporit, de cunoștințe cu care vor veni absolvenții școlilor generale, proiectul de Lege stabilește durata studiilor în școlile profesionale de la 1 până la 2 ani, în funcție de complexitatea meseriei. O importanță mare de pregătire a muncitorilor, calificărilor o va constitui ucenicia la locul de muncă, formă de învățământ care, pe lîngă eficacitatea și economicitatea sa, permite și o mare capacitate de cuprindere.

Măsurile privind învățământul profesional, conjugate cu prelungirea școlii generale la 10 ani, vor îmbunătăți sensibil nivelul de pregătire profesională a muncitorilor și vor înlesni, în producție, trecerea de pe o treaptă de calificare pe alta superioară.

Măsuri importante se prevăd pentru școlile tehnice de maistri și pentru școlile postliceale.

Un loc important îl ocupă în proiectul de Lege învățământul superior. Prin noua reglementare se va realiza un orizont de pregătire mai larg, se vor diversifica profilul și durata studiilor și se vor crea premisele unei mai stricte legături a școlii noastre superioare cu cerințele economiei și culturii.

Pentru formarea cadrelor intermediare între ingineri și tehnicieni sau maistri se organizează învățământul de subingineri și de conductori arhitecți, acoperindu-se astfel un gol resimțit de producție și reluîndu-se una din tradițiile valoroase ale învățământului nostru.

Ținînd seama de dezvoltarea fără precedent pe care o cunoaște știința și tehnica în epoca noastră, proiectul de lege prevede pentru școala superioară sarcina de a organiza învățământul postuniversitar, ca formă de perfecționare a specialiștilor.

Pentru ca întregul nostru învățământ să corespundă cerințelor actuale și de perspectivă ale dezvoltării economiei și culturii, proiectul de lege stabilește necesitatea perfecționării continue a conținutului învățământului de toate gradele. Conținutul învățământului va trebui să aibă un nivel științific mai înalt și mereu actualizat. Prevederile Legii întăresc răspunderea Ministerului Învățământului, a corpului didactic, a instituțiilor de învățământ pentru conținutul învățământului, nivelul său științific și orientarea sa materialist-dialectică.

Ținînd seama că învățământul — îndeosebi cel superior — reprezintă o puternică bază de dezvoltare a științei și culturii, proiectul de lege acordă o deosebită importanță cercetării științifice, legării tot mai stricte a acesteia de problemele economiei noastre, de cerințele vieții social-culturale.

Din cuprinsul legii, se desprinde permanenta grijă pentru viața elevilor și a studenților, pentru educarea lor ca buni cetățeni, devotați patriei, poporului, partidului; se precizează legăturile școlii cu U.T.C., cu organizația pionierilor, cu familia.

Se prevăd de asemenea norme și dispoziții generale referitoare la personalul didactic din învățământ. Reglementările cu privire la intrarea în viața profesională a cadrelor didactice, de la intrarea în învățământ și pînă la pensionare, vor fi însă cuprinse în Statutul personalului didactic, care urmează să fie supus unei dezbateri publice.

Activitatea de îndrumare și control a procesului de instruire și educare a elevilor și studenților primește o reglementare corespunzătoare dezvoltării pe care o cunoaște învățământul de toate gradele.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 22-25 aprilie a.c. — a arătat în continuare tov. Ștefan Bălan — a examinat multilateral dezvoltarea învățământului nostru și a adresat cu acest prilej critici activității Ministerului Învățământului și colectivului său de conducere. O mare însemnătate pentru orientarea noastră în rezolvarea problemelor învățământului o are expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Conducerea Ministerului Învățământului apreciază aceste critici ca fiind pe deplin justificate deoarece, cu toate succesele obținute, în activitatea învățământului nostru se mai manifestă o serie de neajunsuri.

S-a arătat în Plenară că procesul de îmbunătățire a învățământului nu a reușit să țină pasul cu cerințele de dezvoltare ale țării noastre. Această observație este pe deplin întemeiată și va trebui să examinăm cu atenție aspectele pe care le implică și să găsim mijloacele de a ciștiga timpul pe care l-am pierdut.

Răspunderea pentru aceste lipsuri o poartă, în primul rînd, Ministerul Învățământului, colectivul său de conducere.

Considerăm că dintre problemele de îmbunătățire a învățământului, pe care va trebui să le soluționăm neîntîrziat, cele ale calității conținutului sînt dintre cele mai acute. Trebuie să recunoaștem că asupra acestor neajunsuri ni s-a atras atenția în mai multe

rînduri de către conducerea partidului, fără ca noi să fi reușit să lichidăm aceste deficiențe.

Pentru ca învățământul să poată ține pasul cu ampla dezvoltare a economiei și vieții noastre sociale, Ministerul Învățământului, cu sprijinul larg al cadrelor didactice și oamenilor de știință va trebui să militeze permanent ca planurile, programele, cursurile și manualele școlare să aibă o structură mai rațională, corespunzătoare unei pregătiri de înalt nivel a tineretului studios, să asigure o selecție judicioasă a noțiunilor ce se predau, să țină seama de principiile pedagogice moderne. Va trebui să stimulăm inițiativa creatoare a studenților, dorința lor de a se informa asupra a tot ce este important și nou în viața lor profesională.

În același timp, va trebui să acordăm mai multă atenție decît pînă acum documentării corpului didactic la un înalt nivel științific, în scopul adîncirii specializării și al ridicării nivelului de pregătire a studenților.

O serie de deficiențe există și în organizarea procesului de învățământ. Nu am procedat cu suficientă curaj la introducerea metodelor noi de muncă didactică, la adoptarea unor forme pedagogice care să dea mai mult dinamism cursurilor și seminarilor și să realizeze o mai bună proporție între munca teoretică și practică. Nu am arătat suficientă receptivitate față de propunerile venite din partea unor specialiști.

O problemă de mare însemnătate ridicată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntul rostit la plenară privește conținutul ideologic al învățământului. Intensificarea muncii de educare a tineretului din școli și facultăți în spiritul înaltelor idealuri ale comunismului. În etapa pe care o parcurge societatea noastră, se impune să ridicăm pe o treaptă superioară conținutul ideologic al întregului învățământ. În acest cadru, o atenție deosebită va trebui să acordăm îmbunătățirii studiilor științelor sociale, creșterii rolului disciplinelor de marxism-leninism în formarea tineretului.

Înarmarea elevilor din învățământul mediu și a studenților îndeosebi, cu temeinice cunoștințe filozofice și ideologice constituie una din cerințele fundamentale ale dezvoltării unui învățământ modern în țara noastră. Este necesară desăvîrșirea o muncă mai perseverentă pentru îmbunătățirea conținutului ideologic al învățământului.

Pentru lărgirea și îmbogățirea problematicii cursurilor de științe sociale și orientarea acestora spre marile procese și fenomene ce caracterizează societatea contemporană, proiectul de lege reflectă pe plan juridic succesele obținute pînă în prezent de învățământul nostru sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului și creează totodată cadrul legislativ-organizatoric necesar progresului neîntreput al învățământului românesc și sporirii contribuției sale la dezvoltarea și înflorirea orînduirii și națiunii socialiste, la afirmarea multilaterală a personalității umane.

Pomînd de la cerințele obiective ale dezvoltării societății noastre socialiste, precum și ale revoluției științifico-tehnice contemporane, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a trasat direcțiile principale de dezvoltare a întregului învățământ.

Analizînd studiile elaborate de Ministerul Învățământului și propunerile reiesite din dezbaterile publice, Plenara din 22-25 aprilie 1968 a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a aprobat Directivele care stau la baza prezentului proiect de lege.

Comisiile întrunite constată că proiectul de lege reafirmă principiile esențiale ale învățământului nostru; fundamentarea întregii activități de formare a tineretului pe concepția științifică despre lume și viață, caracterul de stat al învățământului și strînsa sa legătură cu cerințele economiei, culturii, ocrotirii sănătății și ale întregii vieți social-politice, grauitatea completă a acestuia. Proiectul de lege reflectă democratismul profund al orînduirii noastre, garantează dreptul egal la învățătură al tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie. Expresie a politicii naționale, marxist-leniniste a partidului nostru, proiectul de lege asigură pentru naționalitățile conlocuitoare, în conformitate cu prevederile Constituției, desăvîrșirea învățământului de toate gradele și în limba proprie.

Ținînd seama de progresul rapid al științei și de necesitățile viitoare ale societății socialiste și comuniste, proiectul de lege introduce obligativitatea învățământului de cultură generală de 10 ani, care va asigura generațiilor

Vom lua măsuri concrete

care să ducă la eliminarea lipsurilor semnalate atît în minister cît și în instituțiile de învățământ, îmbunătățind munca de control și de îndrumare.

Prin adoptarea legii privind învățământul, școala românească pășește într-o nouă etapă a dezvoltării sale, etapă deschisă de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Sîntem pe deplin conștienți că, prin înfăptuirea Directivelor Comitetului Central al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea învățământului, se va realiza o mai temeinică pregătire științifică a întregului nostru tineret, va crește rolul și influența educativă a școlii în formarea și dezvoltarea multilaterală a tinerii generații. Învățământul va avea o eficiență sporită la introducerea largă în practică a rezultatelor noi ale științei și tehnicii, la accelerarea dezvoltării forțelor de producție.

la ridicarea nivelului cultural și profesional al cetățenilor țării.

Hotărârile Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a spus în profund ecou în rîndul cadrelor didactice și a întregului învățământ, ele au fost întîmpinate cu deplina adevănată a membrilor corpului didactic și a tuturor lucrătorilor din învățământ.

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele întregului nostru corp didactic, să aduc cele mai calde mulțumiri conducerii partidului și statului pentru grija părintească pe care o poartă învățătorilor și profesorilor, copiilor noștri, întregului tineret al țării.

Exprim profunda noastră recunoștință pentru sprijinul acordat școlii ca să-și poată îndeplini cu cinste misiunea socială de principal izvor de cultură și factor de civilizație al patriei noastre socialiste.

Comisiile analizînd proiectul de lege în sedința comună din 10 mai, au constatat că răspunde sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea și de Directivele Plenarei din 22-25 aprilie 1968 a Comitetului Central al Partidului Comunist Român. El reprezintă o parte componentă a ansamblului de măsuri luate de partid în vederea desăvîrșirii construcției socialiste, reflectă grija permanentă pentru dezvoltarea și perfecționarea învățământului, pentru ridicarea nivelului de cultură a întregului popor, pentru prețuirea cadrelor necesare economiei, științei și culturii.

Valorificînd tradițiile progresiste din țara noastră și unele elemente înaintate din experiența școlară mondială, proiectul de lege reflectă pe plan juridic succesele obținute pînă în prezent de învățământul nostru sub conducerea și îndrumarea permanentă a partidului și creează totodată cadrul legislativ-organizatoric necesar progresului neîntreput al învățământului românesc și sporirii contribuției sale la dezvoltarea și înflorirea orînduirii și națiunii socialiste, la afirmarea multilaterală a personalității umane.

Pomînd de la cerințele obiective ale dezvoltării societății noastre socialiste, precum și ale revoluției științifico-tehnice contemporane, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a trasat direcțiile principale de dezvoltare a întregului învățământ.

Analizînd studiile elaborate de Ministerul Învățământului și propunerile reiesite din dezbaterile publice, Plenara din 22-25 aprilie 1968 a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a aprobat Directivele care stau la baza prezentului proiect de lege.

Comisiile întrunite constată că proiectul de lege reafirmă principiile esențiale ale învățământului nostru; fundamentarea întregii activități de formare a tineretului pe concepția științifică despre lume și viață, caracterul de stat al învățământului și strînsa sa legătură cu cerințele economiei, culturii, ocrotirii sănătății și ale întregii vieți social-politice, grauitatea completă a acestuia. Proiectul de lege reflectă democratismul profund al orînduirii noastre, garantează dreptul egal la învățătură al tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie. Expresie a politicii naționale, marxist-leniniste a partidului nostru, proiectul de lege asigură pentru naționalitățile conlocuitoare, în conformitate cu prevederile Constituției, desăvîrșirea învățământului de toate gradele și în limba proprie.

Ținînd seama de progresul rapid al științei și de necesitățile viitoare ale societății socialiste și comuniste, proiectul de lege introduce obligativitatea învățământului de cultură generală de 10 ani, care va asigura generațiilor

Vom lua măsuri concrete

Pionierilor, creîndu-se astfel condițiile pentru o mai bună îndeplinire a sarcinilor, precum și pentru o participare mai activă a tineretului la desfășurarea învățământului.

Comisia pentru cultură și învățământ și Comisia juridică consideră că, prin reglementarea propusă, proiectul constituie un instrument juridic important și corespunzător, care asigură dezvoltarea de perspectivă a învățământului de toate gradele din țara noastră.

Comisiile au făcut o serie de propuneri de îmbunătățire, care au fost acceptate de inițiatori și încorporate în proiectul ce vi se prezintă spre votare.

Ca urmare, Comisia pentru cultură și învățământ și Comisia juridică propun Marii Adunări Naționale adoptarea proiectului de lege.

Cuvîntul deputatului Gheorghe Mihoc

În actuala perioadă de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, activitatea socială devine în orice domeniu tot mai complexă. Consecvența cu care partidul nostru înfăptuiește programul stabilit de Congresul al IX-lea și măsurile adoptate de către Conferința Națională a partidului, responsabilitatea cu care își îndeplinește sarcina de a conduce destinele poporului, slujind aspirațiile sale către bunăstarea materială și spirituală, au imprimat un curs deosebit de dinamic întregii noastre vieți publice.

Rezolvînd creator problemele pe care le ridică desăvîrșirea construcției socialiste, studiînd atent și multilateral realitatea, confruntînd tezele teoretice cu practica construcției socialiste, consultînd permanent masele, ceea ce conferă politicii sale un caracter realist și științific, partidul stabilește și aplică măsuri de mare însemnătate pentru progresul țării noastre.

Politica internă și externă a partidului și statului nostru, urmată cu încredere de toți cetățenii patriei, este pe de-a-ntregul pusă în slujba intereselor poporului, înfloririi României, serveste cauza socialismului și păcii în lume.

În grija sa permanentă de a dezvolta viața spirituală a poporului nostru, conducerea partidului și statului, pe lîngă măsurile privind dezvoltarea științei și aplicarea ei în practică, a inițiat și pe aceea a unei noi legiferări a învățământului, de reasezare a sistemului nostru de învățământ. Dată fiind răspunderea imensă pe care o comportă acest act pentru viitorul țării, în elaborarea documentului prezentat Marii Adunări Naționale, s-a apelat la gîndirea și experiența colectivă, fiind realizat pe baza dezbaterilor publice, a unor largi consultări a cadrelor didactice și a altor specialiști.

Doresc să-mi exorim de la început acordul deplin cu proiectul de lege pe care îl discutăm astăzi.

Am asistat la recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, la care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R., a arătat rolul important al Universității, al cadrelor didactice în educarea viitorilor specialiști, aflată astăzi pe băncile școlii sub îndrumarea noastră. În cuvîntul său, tovarășul Nicolae Ceaușescu a semnalat unele deficiențe în ceea ce privește conținutul ideologic al învățământului, predarea științelor sociale la universitate. Referirile critice făcute vor reprezenta pentru noi un prilej însemnat de învățămînte întru-cît cercetătorul, profesorul, omul de știință de mîine trebuie să fie bine orientat în problemele opere de transformare pe care o înfăptuiește poporul nostru sub conducerea noastră.

Proiectul consacră principiul muncii colective în conducerea instituțiilor de învățământ, dîndu-le în același timp drepturi mai largi, sporind posibilitățile și răspunderile conducerilor acestora și ale consilierilor profesionale.

Proiectul cuprinde, totodată, prevederi menite să sporească rolul și răspunderea personalului didactic de toate gradele, ale conducerilor unităților școlare și ale Ministerului Învățământului pentru modernizarea, perfecționarea și orientarea științifică a procesului de învățământ, a planurilor și programelor, a manualelor și cursurilor, precum și pentru întărirea activității de educare a elevilor și studenților. Aceste prevederi sînt completate cu stabilirea drepturilor și îndatoririlor elevilor și studenților, menite să stimuleze pe aceștia la o cît mai bună însușire a cunoștințelor necesare viitoarei lor activități.

Pentru a asigura eficiența măsurilor luate, proiectul cuprinde o serie de dispoziții menite să asigure baza materială pentru învățământul de toate gradele.

Comisiile constată că în proiect sînt reglementate raporturile de colaborare ale Ministerului Învățământului cu alte instituții de învățământ cu Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociațiilor Studenților și Organizația

rea partidului. Este necesar ca în întregul proces de învățămînt să se reflecte concepția noastră filozofică despre lume și viață — materialismul dialectic și istoric. În mod deosebit, aceasta trebuie să se manifeste în universitate, care, prin natura sa, este un focar al științelor umanistice, al propagării materialismului dialectic și istoric.

Conducerea Universității București, mobilizîndu-și forțele, va face tot pentru ca să ridice la un nivel superior întreaga activitate de învățămînt, acordînd o atenție deosebită conținutului ideologic al activității didactice și educative.

În realizarea politicii partidului și statului nostru în domeniul învățământului, ministerul de resort îl revin sarcini de mare răspundere. Îndeplinirea, cu funcționarii săi, a acestor sarcini, care pretînd pe lîngă o profundă cunoaștere a pedagogiei universitare și a realizărilor celor mai importante ale științei și culturii contemporane, duce la rezolvarea lor pe o linie administrativă, rutinară. Pentru îndeplinirea sarcinilor sale, ministerul trebuie să dispună de un aparat specializat în organizarea învățământului și de specialiști — consilieri, experți, inspectori — selecționați dintre cadrele didactice cu autoritate științifică și bogată experiență didactică. Proiectul de lege pe care îl dezbaterem prevede acordarea unor atribuții mai largi rectoratelor și decanatelor în rezolvarea problemelor de organizare a procesului de învățămînt, ceea ce constituie o garanție a rezolvării mai competente a problemelor. Sporirea atribuțiilor senatului universitar și ale consiliului profesoral se înscriu, de asemenea, pe linia principiului muncii colective, a cărei eficiență este confirmată de practică. Mari răspunderi se încredințează, de asemenea, consiliului profesoral al facultăților.

Noua lege atribuie instituțiilor de învățămînt superior sarcina de a elabora planuri editoriale și le dă dreptul de a crea întreprinderi anexe editoriale-policigrafice care să editeze cursuri, manuale și să publice rezultatele cercetărilor științifice ale corpului didactic și ale studenților.

Legea de față creează un cadru nou, mai prielnic realizării sarcinilor fundamentale ale cadrelor de a organiza și desfășura activitatea didactică, științifică și de educare a studenților.

Ca vechi profesor, sînt fericit să pot contribui la înfăptuirea prevederilor noii legi, prin aceasta, la ridicarea gradului de cultură materială și spirituală a poporului nostru pe trepte noi, mai înalte.

Cuvîntul deputatei Ioana Stancoveanu

Pe care dezbaterile recentei Plenare a C.C. al P.C.R., cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită cu acest prilej le-au evidențiat cu pregnanță.

După cum se arată și în documentele Plenarei, pregătirea cadrelor didactice nu a fost corelată cu dezvoltarea învățământului. Se face încă simțită lipsa cadrelor didactice cu pregătire superioară pedagogică și de specialitate, îndeosebi în rețeaua școlii generale. Numărul cadrelor fără pregătire de specialitate reprezintă, de exemplu 14 din totalul profesorilor din județul Dolj. Firește, o asemenea situație a exercitat o influență negativă asupra nivelului și calității pregătirii elevilor.

În acest context, consider de mare importanță prevederile proiectului de lege referitoare la numirea, eliberarea și transferarea personalului didactic, a căror aplicare cu strictețe și principialitate va duce la asigurarea stabilității cadrelor didactice, a conținutului activității lor, la îmbu-

(Continuare în pag. a 3-a)

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

(Urmare din pag. a 2-a)

născută calitativă a procesului de instruire și educație. Subliniez, deosebit, atribuțiile ce revin consiliilor populare județene, care trebuie să acorde mai multă înțelegere primirii noilor absolvenți, asigurării de condiții optime de muncă și de viață a cadrelor didactice și să contribuie la întărirea prestigiului acestora. În același timp, inspectoratele școlare, prin noile atribuții ce le revin prin legea învățământului trebuie să vegheze cu mai multă răspundere asupra aplicării legislației în ceea ce privește numărarea și transferarea cadrelor didactice.

În proiectul mea pe marginea proiectului de lege, țin să mă refer în mod deosebit la începerea școlarizării de la vârsta de 6 ani. Această măsură — de o deosebită semnificație social-pedagogică, și care constituie un important sprijin acordat familiei în

creșterea și educarea copiilor — a fost bine primită de populația din județul Dolj. Faptul că școlarizarea de la 6 ani se va realiza treptat, începând cu viitorul an școlar, întâi în orașe și reședințele de comune și apoi în celelalte localități, în funcție de condițiile existente, ne însușă convingerea că până în anul 1970—1971 cuprinderea copiilor în vîrstă de 6 ani este posibilă și se va realiza în termen.

Îngăduiți-mi, a spus Ioana Stancovescu în încheiere, să-mi exprim sentimentele de încredere și recunoștință profundă față de partid, față de politica sa înțeleaptă pentru grija părintească și răspunderea majoră cu care sprijină școala, pentru înalta apreciere dată cadrelor ei, dimpreună cu hotărîrea fermă de a milita pentru transparența în fapt a legii pe care o votez din toată inima. În numele celor mai frumoase idealuri de care sînt animate generațiile de azi și de mine ale socializmului și comunismului.

Cuvîntul deputatului

Ion Hiescu

Proiectul de lege supus dezbaterii și aprobării Marii Adunări Naționale corespunde unor necesități stringente de adaptare a învățământului la realitățile în permanență schimbare, astfel că școala noastră să poată răspunde marilor probleme ce le ridică uriașă operă de dezvoltare a construcției socialiste.

Legea pe care o discutăm înscrisce o nouă pagină în istoria învățământului din România.

Problematika școlii de cultură generală este dominată de prelungea durată la 10 ani, măsură de o adîncă semnificație socială și culturală, menită să joace un rol important în ridicarea nivelului de cultură a întregului popor.

Diversificarea învățământului, în general, prin profilarea școlilor și liceelor de specialitate, perfecționarea învățământului profesional și tehnic vor înlesni o mai bună valorificare a aptitudinilor elevilor, vor ușura procesul de adaptare pentru viață și producție a tineretului. Măsurile de perfecționare a procesului de învățămînt, lărgirea atribuțiilor institutelor de învățămînt superior, ale facultăților și catedrelor, vor crea un cadru favorabil punerii în valoare a potențialului lor științific și didactic.

Pe bună dreptate, în cursul dezbaterilor ce s-au desfășurat pe marginea studiilor privind dezvoltarea învățământului, s-a acordat o mare atenție problemelor de metodică. Există încă în școala noastră multe elemente de rigiditate, sisteme depășite de muncă cu elevii și studenții. Se insistă deosebit asupra cantității cunoștințelor și insuficienței aprofundării acestora, a modului cum asimilează și gîndesc tînrul.

Participarea din ce în ce mai activă a studenților la procesul de învățămînt, îndrumarea lor spre un studiu bazat pe surse directe, inițierea în metode și tehnici moderne de cercetare, preocuparea stăruitoare pentru deprinderea lor cu munca individuală, independentă, pentru dezvoltarea spiritului critic de analiză și interpretare, sînt aspecte majore ale activității pentru formarea viitorului specialist.

În actualul sistem cele mai multe sarcini în munca directă cu studenții revin tinerelor cadre — asistenți și șefi de lucrări — care se găsesc ei înșiși, în mare parte, în plin proces de pregătire științifică și didactică. Or, cei mai îndicați să se ocupe direct de îndrumarea pregătirii studenților sînt în primul rînd profesorii și conferențarii. În activitatea didactică a acestora o loc sporit ar trebui să ocupe conducerea seminariilor, lucrărilor și proiectelor de an, de diplomă, a lucrărilor de laborator, a dezbaterilor științifice.

În atenția noastră, a tuturor celor care ne ocupăm de instruirea și educarea tineretului, trebuie să se aplece conștient preocuparea pentru formarea unui tînet cu un larg orizont cultural-științific, cu o concepție înaltă de deservire la viață. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Plenara C.C. al P.C.R., din aprilie a.c., toate cadrele didactice din întregul nostru învățămînt au datoria să militeze activ pentru educarea tineretului în spiritul concepțiilor despre lume și societate care stă la baza politicii partidului nostru.

În această direcție, școala, întregul proces de învățămînt au un rol primordial în orientarea tineretului nostru și formarea sa în spiritul concepției noastre despre lume, în combaterea concepțiilor antiștiințifice. În acest scop, ni se pare necesară studiarea mai

Cuvîntul deputatului

Patița Silvestru

Legea pe care o dezbaterem astăzi subliniază contribuția învățământului din țara noastră la dezvoltarea și înflorirea orînduirii și națiunii socialiste, la afirmarea multilaterală a personalității umane. În școala de cultură generală se asigură însușirea de către elevi a bazelor culturii, se cultivă interesul și pasiunea lor pentru muncă, se realizează modelarea moral-cetățenească a acestora și pregătirea lor pentru viață. Directivele C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățământului în R.S. România, aprobate de Plenara din aprilie 1968, acordă o pondere mare dezvoltării aptitudinilor creatoare ale elevilor în cadrul cercurilor tehnice, artistice, științifice, concursurilor, posibilității acestora de participare mai intensă la programul societății și dobîndirea unor satisfacții personale superioare.

În condițiile unei atare orientări, școala va permite tineretului nostru o integrare socială mai armonioasă. Omul societății de mine nu poate fi conceput însă ca un simplu dezlăsat de butoane. Pentru acest rol sint fabricați roboți tot mai desăvîrșiți. Căteodată viitorului este un om viu, cu o înaltă conștiință și o profundă sensibilitate, care acționează în orice împrejurare pe baza unei concepții înaintate, în numele unui ideal superior. Cizelarea acestor concepții și atitudini se realizează în procesul de învățămînt mai ales prin intermediul științelor sociale. Pe bună dreptate a fost criticat în plenara din aprilie a.c. modul defectuos al predării științelor sociale. În același timp, predarea unor obiecte de învățămînt ca istoria, estetica, pedagogia, teoria și istoria literaturii și artei nu reflectă todeauna ritmul clocotitor al vieții contemporane.

Ca dascăl simt că nu s-a făcut totul și nici personal n-am reușit încă să imprim tuturor prelegerilor mele acea

notă care să imbine claritatea de cristal a expunerii cu forța convingerii. Piatra de încercare a măiestriei noastre pedagogice rezidă tocmai în acest efort de a transforma ideile în convingeri profunde. Spiritul noii legi a învățământului și climatul dezbaterilor în jurul ei ne mobilizează pe noi toți, cei care slujim școala, să depunem eforturi sporite pentru asigurarea caracterului modern al predării. În același timp, avem datoria să transformăm școala în focar al ideologiei marxiste, prin valorificarea educativă a conținutului cunoștințelor transmise, prin combaterea ideilor retrograde, a concepțiilor idealiste și reacționare. Realizarea înaltelor teluri ale învățământului se face și prin colaborarea organelor de învățămînt cu Organizația pionierilor, Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studenților.

Este știut că de la un timp încoace, vertiginoasă dezvoltarea a științei și culturii nu mai oferă nimănui posibilitatea, să se mulțumească mult timp cu ceea ce și-a însușit pe băncile școlii sau ale facultății. Orice stagnare în pregătirea noastră înseamnă o retrogradare personală, dar și a școlii pe care o servim. De aceea, consider bine venită prevederea din lege, prin care se extinde și se dă o mai bună orientare cursurilor post-universitare. O cerință firească impune ca noi, cei care supunem zi de zi elevii și studenții la un progres continuu să nu fim depășiiți de progresul științei și culturii moderne. Posibilitatea de a ne lărgi considerabil sfera de influență la nivelul științei mondiale — de a obține teluri științifice și grade didactice, reprezintă repere ale progresului personal și ale celui al învățământului nostru. Mă bucură faptul că modestul meu vot se adaugă la al dumnea voastră, spre a da viață noii legi a progresului spiritual al țării.

Cuvîntul deputatului

Ludovic Tákács

Examinarea proiectului de lege a învățământului de către M.A.N. marchează un moment istoric important în dezvoltarea mai departe a învățământului în țara noastră. Luni de zile materialele privind învățământul de toate gradele au fost dezbătute public, îmbogățite cu observații, examinate și aprobate de Plenara C.C. al P.C.R. Oricine își poate da seama însă că punerea în valoare a bogăției de idei valoroase apărute în Directivele Plenarei nu poate fi realizată numai prin legea de față. Ea va necesita o serie de acte normative, între care statutul corpului didactic și legea de organizare a Ministerului. Învățământului vor constitui dezvoltări, împreună cu legea de față, baza juridică a întregului învățămînt, un cod al învățământului nostru.

Poate ar fi fost bine ca toate aceste acte normative să fi fost supuse împreună dezbaterii noastre dat fiind că ele au multe puncte de contact, probleme ce necesită o rezolvare uniformă, dispoziții ce se completează reciproc.

Valorificînd experiența școlii românești, proiectul păstrează ceea ce s-a dovedit bun, elimină unele aspecte negative din practica veche, și prin noile dispoziții pe care le introduce ar fi un instrument corespunzător pentru o mai bună organizare a instituțiilor noastre de învățămînt de toate gradele.

Vă rog să-mi permiteți ca în cuvîntul meu să fac unele referiri la dispozițiile proiectului privind învățămîntul superior. Aș vrea să mă refer, în primul rînd, la problema orientării și selecționării tineretului nostru pentru școli superioare.

Din păcate, mulți absolvenți ai liceelor își aleg încă facultatea mai ales la universități la întîmplare, în prezua inscrierilor, orientîndu-se nu rare ori după numărul celor ce se înscriu la vreo facultate sau după condițiile examenelor de admitere. Astfel, ajung la unele facultăți studenți care nu sînt o deosebită atracție pentru specialitatea respectivă ceea ce influențează negativ atât activitatea lor în școală cît mai ales atitudinea lor după absolvire în ocuparea posturilor în conformitate cu planul de repartizare a absolvenților. Consider o lipsă a activității școlilor generale și liceale, că desăvîșă încă o activitate insuficientă pentru orientarea elevilor, activitate care să pună în evidență aptitudinile personale ale viitorilor candidați, îndrumîndu-i

în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. Dezvoltarea unei rețele întinse de școli în limba maternă a naționalităților concloitoare este o permanentă preocupare a statului nostru socialist. Cîteva cifre sint edificatoare. În anul școlar în care sintem funcționează în limbile naționalităților concloitoare 1.927 de unități de școală generală și liceale, cuprînzînd aproape un sfert de milion de elevi.

Învățămîntul asigură copilor aparținînd naționalităților concloitoare în limba lor maternă nu este un scop în sine, importanța lui nu constă numai în satisfacerea unui drept consfințit în Constituția țării.

Acest învățămînt — după părerea mea — trebuie să corespundă unei duble sarcini:

Cuvîntul deputatului

Mihai Marinescu

Proiectul de lege privind învățămîntul în Republica Socialistă România, supus dezbaterii Marii Adunări Naționale, reprezintă încă un act istoric al partidului generat de hotărîrile Congresului al IX-lea, privind ridicarea continuă a nivelului de cultură al poporului.

Este știut că în industria constructoare de mașini se extinde utilizarea agregatelor și mașinilor complexe de mare randament care concentrează operații tehnologice neomogene, procesul de muncă este înzestrat din ce în ce mai mult cu aparate de control, mecanisme și dispozitive de înaltă precizie.

Trebule arătat că în unele sectoare ducem încă lipsă de muncitori calificați iar ponderea celor pregătiți prin școli profesionale este încă redusă față de exigențele actuale ale producției. La aceasta a contribuit altă lipsă unui plan de perspectivă care să reflecte nevoile reale de cadre ale întreprinderilor, desființarea unor forme de calificare ca tradiție în țara noastră, cît și faptul că ministerul a acordat o atenție insuficientă dezvoltării capacităților de școlarizare.

Traducerea în viață a prevederilor din Directive referitoare la îmbunătățirea învățămîntului în școlile profesionale, creșterea în răspunderea ministerelor a instruirii practice și efectuarea acesteia în atelierele de producție-școală, introducerea unei perioade de desăvîșire a acestei pregătiri în întreprinderi după absolvire, dotarea corespunzătoare a bazelor materiale a școlilor, ne vor permite să trecem la un învățămînt intensiv care să ne asigure într-un număr mai mare și cu o pregătire mai bună cadrele de care avem nevoie. Folosind și formele de învățămînt profesional recent înființate, ucinția la locul de muncă și școala profesională sînt, precum și dreptul prevăzut în proiectul de lege ca absolvenții ciclului II al cursurilor de calificare să se prezinte la examenul de absolvire a școlii profesionale, vom recupera rămășițele în urmă, ajungînd ca în anul 1970 peste jumătate din numărul muncitorilor calificați să poasea diplome de absolvenți ai școlii profesionale.

Rămîneri în urmă față de cerințele economiei s-au manifestat, așa cum a subliniat plenara C.C. al P.C.R. din 22—

25 aprilie 1968, și în alte domenii ale învățămîntului. Astfel au fost fărmite specialitățile în învățămîntul superior, au fost desființate școlile de subingineri și liceele industriale, ceea ce a condus la folosirea necorespunzătoare a cadrelor ingineresti. Aceasta s-a resimțit mai pregnant în construcția de mașini, fiind ramura în care activează cel mai mare număr de cadre tehnice și care trebuie să dea viață cuceririlor științei, pentru dinamizarea proceselor de producție din întreaga economie. De aceea, reînființarea învățămîntului de subingineri pe lîngă institutele de învățămînt superior, asigurarea cadrelor medii necesare direct absolvenților liceelor industriale și ai școlilor postliceale, ne vor permite ca în paralel cu sporirea potențialului ingineresc, să folosim mai bine cei peste 11.000 de ingineri din unitățile ministerului.

Recomandarea de către întreprinderi pentru școlile de mașini a celor mai buni muncitori, absolvenți ai școlilor profesionale cu stagiu în producție, numai după o perioadă de verificare în posturi de șefi de echipă, mașinai ajutoi sau chiar mașinai provizorii, va permite selecționarea de cadre cu o solidă pregătire profesională și spirit organizatoric, aptitudini indispensabile ocupării funcției de maistru.

În continuare, vorbitorul a arătat că, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., tinerii ingineri trebuie să învețe noul pe băncile școlii, iar cînd vor merge în producție să îl dezvolte, nu abia să-l învețe și să se deprîndă cu el. Totodată, trebuie ca absolventul să efectueze stagiul la locul de muncă unde a fost repartizat — așa cum se prevede în proiectul de lege — eliminîndu-se tendința unor absolvenți de a lucra numai în marile orașe, chiar și în specialități diferite de cele în care s-au pregătit.

Dezvoltarea industriei în paralel cu ridicarea nivelului de cultură și civilizație a întregului popor, reclamă ca un imperativ al vremurilor noastre, cadre tehnice bine pregătite, specialiști de mare valoare, curaj și inițiativă. Legea pe care o dezbaterem astăzi răspunde întru totul acestei chemări și de aceea o voi vota cu toată încrederea, considerînd că ea deschide porțile viitorului comunist al patriei noastre.

mintului nostru este, că pe lîngă gratuitatea sa, asigură dreptul la învățătură pentru oricine fără deosebire de rasă, de sex sau de religie și nefacîndu-se nici o îngrădire cu caracter de discriminare.

Așa cum prevede legea, se asigură în republica noastră și instrucția generală, dar și cea profesională și tehnică. Se promovează prin legea de față formarea de cadre superioare pentru toate domeniile vieții noastre de stat economice, sociale, culturale, științifice, tehnice.

Ar fi însă greșit și fără înțeles să am pămîntul împotriva exactității dacă nu am releva și latura ideologică și educativă pe care o îmbracă întreg învățămîntul nostru de toate gradele. Într-adevăr, întregul nostru învățămînt are la bază lîngă concepția științifică marxist-leninistă despre natură și societate, iar pe de altă parte, procesul didactic — instructiv este judicios îmbinat cu acela al educării cetățenești, făcînd ca absolvenții la diferitele niveluri să iasă din școală nu numai instruiți la maximul cerut, ci și educați din punct de vedere etic și moral, în spiritul umanismului socialist.

În studierea proiectului de lege n-am neglijat firește nici unul din gradele de învățămînt. Este însă tot atât de firesc să mă fi interesat în chip deosebit învățămîntul superior. Nu mă voi opri la detalii care vînt cunoscute. Mai voi mulțumi să relev însă anumite idei, idei și frumoase și valoroase. Relev printre cele dintîi ideile precizării atît de feroc intrupată în stabilirea contractului dintre institutele de învățămînt, reprezentînd statul, și cei care frecventează aceste institute, adică studenții. Acest contract este mult grăitor. El face din învățămînt și o obligație, dar acordă și drepturi.

Un al doilea principiu pe care-l găsesc just și plin de consecințe este exigența ce se cere atît pentru profesori cît și pentru elevi și studenți. Principiul răspunderii morale și materiale a cadrelor cu activitate profesională și cu o conduită etică exemplară constituie, fără nici o îndoială, nu numai un stimulent dar și o pirghie a educației cetățenești.

Grija pentru asigurarea dezvoltării științifice a tineretului studios, se manifestă lărgi în chip grăitor, printre multe

alte, și prin prevederea de a se trimite în străinătate pentru continuarea unor studii de strictă specialitate a tinerilor ce se fac vrednici de această sprijinire.

Cu o profundă satisfacție constat că Universității și în general învățămîntului superior i se conferă lărgi caracterul de promotor al științei, al invențiilor. Acest învățămînt superior este, a fost și va fi în realitate cel mai bun laborator tocmii datorită faptului colaborării îndelungate dintre învățător și ucenic.

Aș vrea să mă opresc acum și la unele scîpări, după părerea mea, ale proiectului de lege. Una din aceste scîpări, fire-mi permis să spun, este că în senalele și consiliile științifice ale institutelor de învățămînt superior lipsește paremi-se un element care n-are trebui să lipsească și anume acela al consultării măcar în forma aceasta a cadrelor bătrîne, care au părăsit după 40—50 de ani de învățămînt cariera. Lipsesc din senalele noastre și consiliile științifice profesori pensionari. De aceea, eu cred că este absolut necesar, respectiv să se adauge amendamentul: din senalele și consiliile universitare sau ale institutelor de învățămînt superior să facă parte și 2—3 reprezentanți ai ministerului învățămîntului, precum și persoane recomandate de ministri din rîndul profesorilor emeriti, profesorilor consultanți ori cadrelor pensionate. Asemănător ar trebui să se procedeze și în cadrul consiliilor facultăților.

Închei cu o remarcă sau mai bine zis cu o recomandare, dictată de o lungă experiență de viață: legea pe care o votăm astăzi oricît de bună și minunată ar fi ea, după cum și este, roadele ei nu pot să se ivească decît numai printr-o aplicare consecventă, fidelă, cu strînsnicie, a prevederilor ei de către ministri și organele lor, dar mai ales prin conștiința de dascăl și educator a profesorilor. Această conștiință profesională trebuie să fie urmată, bineînțeles, de simțul datoriei al tineretului nostru, fie el elevi sau studenți. Acest sentiment al datoriei la elevi și studenți nu-l pot promova și cultiva mai bine decît tot dascălul.

Pentru toate acestea, voi vota acest proiect de lege cu toată convingerea.

Cuvîntul deputatului

Miron Nicolescu

Legea învățământului, supusă astăzi dezbaterii Marii Adunări, constituie, după părerea mea, o parte integrantă, obligatorie, a planului de dezvoltare economică și culturală a țării noastre, nu numai pe cîntăciul în curs, dar și în viitor. În adevăr, trebuie să avem în vedere ritmul actual al desfășurării revoluției tehnico-științifice, implicațiile acesteia asupra vieții noastre economice și sociale, pentru ca, printr-un mic efort al imaginației, să putem trasa, cu o suficientă probabilitate, tabloul vieții noastre economice și sociale în cursul deceniului următor, cel puțin în aspectele sale esențiale. Prin această optică trebuie să privim structura care ni se propune, avînd în vedere că peste zece ani majoritatea muncitorilor noștri din fabrici vor fi muncitori științifici, localizați în spațiul economiei noastre prin trei coordonate: specialitatea, gradul de specializare, coeficientul personal (înțeleg capacitatea de muncă și de creație). De asemenea, peste zece ani, multe din profesunile actuale vor dispărea: în schimb, vor apărea altele noi. Iată de ce considerăm că una dintre cele mai ferice măsuri pe care le prevede proiectul de lege este extinderea intervalului de obligativitate a învățămîntului, de la opt ani la zece ani.

Adevărata problemă nu stă în afirmarea că un lucru se poate face sau nu se poate face, sau cel puțin nu se poate face așa cum dorim noi, adică perfect; de la început. Unghiul corect sau care trebuie să primim problema este următorul: este necesară această prelunge-gire la zece ani, în perspectiva anilor care vin năvălind peste noi? Răspunsul este, fără nici o ezitare: da. Ministerul are de altfel un termen de cinci ani pentru organizarea clasei IX—X, termen larg, suficient.

Trebue să-mi manifest, de asemenea, satisfacția deosebită pentru dispozițiile din proiect care asigură intensificarea cercetării științifice în învățămîntul superior, prin înființarea de centre de cercetare științifică, pe lîngă catedre sau grupe de catedre. Dar cred că această înființare trebuie precedată de o echipare a laboratoarelor catedrelor, echipare care să permită o cercetare științifică reală și nu o simplă exercitare. Există în

institutele noastre de învățămînt superior un imens potențial uman, o imensă rezervă de capacitate creatoare, care nu a fost utilizată decît în mică măsură pentru cercetarea științifică. Atenția forului tuler al învățămîntului a fost îndreptată, în covîșitoare măsură, la început din motive obiective, iar apoi ca urmare a legii inerției, către procesul de învățămînt, mai exact de instruire, iar munca de cercetare nu i s-a dat o suficientă atenție. Așa cum s-au petrecut lucrurile, instituțiile noastre de învățămînt superior au dat totuși, în ultimii douăzeci de ani, promoții de absolvenți străluciți în diferite discipline, absolvenți care sint acum profesori sau vor fi profesori de seamă ai universităților și politehnicilor. Ne putem închipui ce salt am fi realizat dacă echilibrul just dintre învățămînt și cercetare ar fi fost realizat de la început. Va trece cîțva timp pînă cînd acest echilibru, absolut indispensabil progresului științei, să fie realizat. Ceea ce nu s-a făcut, sau s-a făcut în mică măsură în douăzeci de ani, nu poate fi restabilit într-un an. Dar trebuie totuși restabilit și cît mai repede.

În ansamblul său, proiectul de lege supus discuției are un caracter profund democratic, nu numai prin proclamarea gratuității învățămîntului și a dreptului la învățătură în limba maternă, dar și prin numeroasele canale de comunicație stabilite între diversele forme de învățămînt, prin posibilitatea ajungerii la învățămînt prin mai multe căi, prin simplitatea și posibilitatea de a adapta la eventuale situații ce s-ar putea ivi. Aceasta conferă legii și un caracter de durabilitate, necesar pentru depășirea sa împlinire.

Vorbitorul s-a referit apoi concret la unele scîpări în formularea articolelor.

În concluzie, cu observațiile făcute, declar că voi vota legea supusă dezbaterilor, cu convingerea că ea constituie nu numai un sistem eficient de încadrare a tineretului nostru în toate formele de învățămînt, dar și o întregire necesară și de mult așteptată a planului de dezvoltare cîntăciul și în perspectivă a patriei noastre.

(Continuare în pag. a 4-a)

Cuvîntul deputatului

Constantin Daicoviciu

Cu multă satisfacție am desprins din primul articol al proiectului de lege privind învățămîntul în patria noastră, următoarea lapidară și luminoasă menire a învățămîntului: în Republica Socialistă România învățămîntul, principial izvor de cultură și factor de civilizație, contribuie la dezvoltarea și înflorirea orînduirii și națiunii socialiste, la afirmarea multilaterală a personalității umane.

Pentru mine, ca cetățean și mai ales ca om al școlii, prima întrebare ce se pune în fața acestui proiect de lege prin care se reglementează o importanță lătră a vieții noastre social-politice și culturale este următoarea: e necesară și utilă aceasta lege? E cerută ea de anumite nevoi simțite?

Ca o firească întrebare a întrebărilor prime se impune și o a doua întrebare: așa cum este ea alcătuită rezolvă ea în general problemele ce se pun și se cer rezolvate în momentul de față, creînd în același timp și perspective pentru viitor?

Răspunsul nu poate fi decît afirmativ.

De aceea mă grăbesc să și precizez: noua reglementare a școlii și învățămîntului românesc este și necesară și profund utilă.

Întîi și întîi pentru că plina unghieră pe care se sprijină noul edificiu al învăț-

Lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale

Cuvîntul deputatului Costin Nenitescu

Dezbaterile Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din luna aprilie și concluziile trase în depunerea cunoscințelor realității a faptelor de către Secretarul General al Comitetului Central, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au trasat liniile generale de dezvoltare ale învățămîntului și au arătat modificările devenite necesare în sistemul nostru de învățămînt pentru a-l armoniza cu situația nouă creată de dezvoltarea unei economii și culturii țării și poporului nostru.

Legea reprezintă un incontestabil progres față de actele normative actuale care dirijează învățămîntul nostru. Nu voi repeta cele spuse de alți tovarăși înaintea mea cu privire la avantajele noului legi, dar nu pot, chiar cu risul repetiției, să nu-mi exprim satisfacția pentru sublinierea preocupărilor științifice și a cercetării în învățămînt și implicării valorilor științifice ca cel mai important criteriu în recrutarea noulor cadre.

Printre prevederile privitoare la învățămîntul superior, introduse prin proiectul de lege, deosebit de importantă mi se pare apoi extinderea învățămîntului postuniversitar. Nivelul unei școli și calitatea învățămîntului predat sunt determinate în mod absolut de nivelul și calitatea corpului didactic. Sperăm că statutul va împlini în mod satisfăcător această lacună a legii. Statutul va trebui să precizeze și normele de recrutare ale suplimentorilor, știut fiind că previzoratul acestor funcții, evazare prin definiție, se poate transforma într-un definitivat de fapt, ducîndu-se sau amînîndu-se astfel concursul, care este forma normală de recrutare.

De asemenea, procedura concursului de admitere a studenților în facultăți este lăsată la aprecierea ministerului și a instituțiilor de învățămînt superior. De cîțiva ani, concursurile de admitere au fost ținute pe secții de specialități, tinerii candidați fiind astfel puși în situația de a alege între diferite specialități pe care nu le cunosc și nici nu le pot cunoaște în acel moment. Cred că ar trebui să se organizeze concursuri unice pe facultăți.

În timp ce, cu 50 de ani în urmă, era încă posibil să

se transmită studenților, în cadrul unei facultăți, toate sau aproape toate cunoștințele referitoare la o anumită disciplină, fizică, chimie sau medicină, lucrul acesta a devenit astăzi cu totul imposibil, din cauza acumulării formidabile de fapte și cunoștințe. Pînă în prezent s-a încercat să se facă față acestei situații prin înmulțirea excesivă a cursurilor și prin încălcarea programelor. Este imposibil să se meargă mai departe pe această linie și va trebui să se modifice radical metodele folosite în învățămîntul nostru superior. Problema s-a pus și în alte țări și a fost rezolvată în diferite moduri. Trebuie să folosim și noi metode de învățămînt, bazate pe dezvoltarea capacității de a gândi a studenților și pe inițierea acestora în tehnicile moderne de informare eficientă și rapidă, reducînd materialul transmis pentru simpla memorizare la noțiunile de bază.

Absolvenții învățămîntului superior sînt, prin natura lucrurilor, destinați a ocupa posturi cheie în economia națională, în aparatul de stat, în cercetare, sau în învățămîntul de toate gradele. Este esențial ca la aceste posturi cheie să aibă acces numai acele elemente care posedă capacitatea necesară și împlinesc anumite condiții de pregătire. Trebuie să elaborăm metodele pentru a realiza o selecție în condiții optime.

Schimbarea metodelor folosite în învățămîntul superior presupune o pregătire corespunzătoare a cadrelor, o dezvoltare a bazei materiale, care să corespundă uriașei industrie pe care o construim și stadiului actual atins de societatea noastră.

În concluzie consider că legea învățămîntului, supusă votului Marii Adunări Naționale, constituie un progres față de legile trecute. De aceea eu personal o voi vota. Consider, pe de altă parte, că acțiunea pentru îmbunătățirea învățămîntului nostru nu trebuie să înceteze, este un proces dinamic, ce trebuie să ne preocupe necontenit. De modul cum vom ști să creștem copiii noștri depinde viitorul țării noastre.

cerilor instituțiilor de învățămînt superior pentru rezolvarea unor serii de probleme în cadrul directivelor generale. Acest lucru va influența în mod favorabil descentralizarea procesului de învățămînt, încurajarea inițiativelor, operativității, eficacității și specificității cadrelor, facultăților și instituțiilor.

Referindu-se la recenta Plenară a C.C. al P.C.R., la cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită la plenară, vorbitorul a subliniat marea însemnătate pentru dezvoltarea învățămîntului din țara noastră, apreciind că ampla analiză făcută și criticile aduse sînt un prilej de învățămînt pentru îmbunătățirea activității școlii, a slujitorilor ei.

În continuare, vorbitorul s-a referit la rolul învățămîntului de toate gradele în educația și formarea omului pentru muncă și viață, la necesitatea asigurării timpului liber pentru munca individuală a studenților, la nevoia gîsirii unei proporții juste între elementele clasice și moderne ale științei — cheia succesului profesorului și a pregătirii generațiilor viitoare pentru societatea noastră. Studentul nu trebuie să fie un simplu registru al cunoștințelor predate, ci un gînditor

tor și creator în specialitatea pe care a ales-o în facultate. Punerea în aplicare a prevederilor proiectului — a spus în încheiere Ștefan Peterfi — realizarea în fapt a legii pe care o votăm, depinde într-o mare măsură de activitatea noastră, a cadrelor didactice, care avem sarcina de onoare să contribuim la buna desfășurare a învățămîntului, la îndrumarea întregii munci de educare și instruire în școli și instituții de învățămînt. Sînt încredințat că membrii corpului didactic vor munci cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor nobile ce le revin în pregătirea și educarea tinerelor generații în patria noastră, în ridicarea continuă a rolului școlii în opera de construire a societății socialiste.

Permiteți-mi să exprim și de această dată adevărată mea depunere la măsurile luate de partid și de stat în toate domeniile vieții economice și sociale pentru traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în Directivile Congresului al IX-lea al P.C.R.

Sînt de acord cu proiectul de lege privind învățămîntul în țara noastră, fiind convins că el răspunde unei necesități economice, științifice și culturale de prim ordin și contribuie la îmbunătățirea învățămîntului de toate gradele.

Cuvîntul deputatului Cristofor Simionescu

De-a lungul unui întreg secol, în incinta parlamentului român s-au purtat numeroase discuții și s-au votat cîteva legi de bază asupra cărora s-au operat ulterior modificări, avînd drept obiect progresul școlii românești. Tulburînd liniștea arhivelor care consemnează în delungata strădanie de a perfecționa școlile patriei noastre obții, se înțelege, sentimentul profund că eforturile întreprinse astăzi în același sens duc mai departe o muncă, putem spune seculară, generată în ultima analiză de setea de lumină și cultură a poporului român.

Proiectul de lege asupra viitorului școlii de toate gradele în România Socialistă, supus spre aprobare Marii Adunări Naționale, prinde idei și structuri noi în toate compartimentele învățămîntului, dar elementul dominant îl constituie fără îndoială introducerea învățămîntului general obligator și gratuit de 10 ani, act de importanță istorică în dezvoltarea școlii românești și pentru progresul cultural și social al poporului nostru.

Nu-i ușor de apreciat în întreaga ei întindere însemnătatea acestei măsuri. Procesul apare cu atît mai uimitor cu cît în ciuda strădănilor celor cu vederi înaintate, a patrioților înflăcărați din trecut, învățămîntul nostru se găsea acum trei-patru decenii în urmă, sub multe aspecte, la nivelul de jos al școlii pe plan mondial. După o statistică din anul 1933, pe lîngă faptul că învățămîntul primar era frecventat numai de 59,8 la sută din copiii de vîrstă școlară, ne plasăm și pe ultimul loc în Europa în privința duratei școlarității obligatorii. Și cam cu aceeași situație eram confrunțați în 1945 cînd 35 la sută din populația țării era analfabetă și semianalfabetă. În douăzeci de ani numai s-a înfăptuit această spectaculoasă schimbare cu o viteză care nu-și găsește precedent: școala e frecventată astăzi de toți copiii țării și a trecut de la 4 ani, prin diferite trepte intermediare, la 10 ani de învățămînt obligatoriu. Am putea vorbi de un miracol dacă nu am ști că aparentul mister are de fapt ca bază cea mai clară judecată, forța revoluției proletare și neasemuitul efort de construire lucidă a societății socialiste sub conducerea Partidului Comunist Român. Dezvoltîndu-se treptat, școala a accelerat progresul societății, iar acesta la rîndul său mersul înainte al școlii pînă la nivelul pe care sîntem chemați să-l legiferăm astăzi. Vom culege de pe urma acestei măsuri, roade incalculabile. Prin ea s-a face trecerea integrală a poporului nostru pe treapta

ta popoarelor celor mai înaintate ale lumii.

Legea ce ne este supusă spre examinare derivă, articol cu articol, din experiența școlii noastre și a școlii mondiale, din discuții publice purtate îndelung, din analiza temeinică ce s-a efectuat în plenara Comitetului Central al partidului; înainte de a ajunge în fața Marii Adunări Naționale, mulți dintre noi au contribuit ca ea să fie ceea ce este. Așa mai adăuga însă că această lege derivă dintr-un impuls fundamental dat de partid, impuls care îi conferă o unitate de concepție și de finalitate. Așa cum a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în plenara Comitetului Central, legea urmărește să pună bazele unui învățămînt pe măsura epocii și a societății noastre, învățămînt capabil să țină la toate nivelele sale pasul cu progresele rapide ale științei și tehnologiei moderne. Hotărîrea noastră în legătură cu proiectul de lege va reprezenta prin urmare mai mult decît sancționarea fiecărui articol în parte, va însemna decizia și angajamentul nostru de a face să triumfe spiritul și orientarea principală a noii legislații școlare.

Desigur, traducerea sa în fapt depinde de mulți factori, printre care calitatea corpului didactic ocupă o poziție centrală. Cred că nu greșesc afirmînd că nu se poate îmbunătăți învățămîntul într-o etapă oarecare fără a asigura simultan un corp didactic superior celui din trecut. Nu așa putea spune că legea înstă suficient asupra acestei probleme, dar ea obligă la adîncirea ei în regulamentele pe care le prevede și prin elaborarea unui statut al corpului didactic care să garanteze încadrarea corespunzătoare a școlii. Vom avea deci în continuare prilejul și datoria să punem accentul cuvenit pe problemele pregătirii, situației, obligațiilor și drepturilor cadrelor didactice — cu deosebire cred în cadrul conferinței naționale a profesorilor, propusă pentru toamna acestui an de către conducerea partidului nostru. Va trebui să veghem ca regulamentele să fie bine alcătuite și aplicarea lor practică să fie prelungească intenției și voinței noastre. Căci, ne găsim în fața unei acțiuni de o prea mare însemnătate spre a ne putea elibera de marea răspundere față de generațiile viitoare numai prin votarea unei legi. Cu acest gînd și cu satisfacția și mîndria de a fi trăit unul din cele mai însemnate momente din dezvoltarea școlii românești, exprimîndu-mi și de această dată totalul atașament la înțeleapta politică internă și externă a partidului nostru, vă asigur că voi vota cu emoție pentru progresul școlii în patria noastră

SPORT

Ce au arătat cronometrele?

O parte dintre „Olimpicii“ români — trăgători, boxeri, cicliști ș. a. — au concurat, sîmbătă și duminică, în diferite competiții internaționale; cei alți în fața spectatorilor din București și din alte orașe ale țării. Fără îndoială că — cel puțin sub aspectul importanței pe care o prezintă evoluția sportivilor din loturile olimpice — întrecerile de atletism și cele de caiac-canoe au reținut atenția în mod deosebit.

Ce au arătat cronometrele (în cazul unor probe atletice, desigur și metri sau centimetri)? Triumfulul care a reunit adevății de la Steaua, Dinamo și Clubul atletice București, cele mai puternice formații ale campionatului, a furnizat — e drept — multe probe spectaculoase, a prilejuit înregistrarea unor performanțe remarcabile, dar în general n-a răspuns în măsura așteptărilor la problema de mare actualitate și importantă: Sînt, care toți atleții noștri frunțași în programe?

Nu se poate trece, desigur, peste cîteva rezultate care exprimă seriozitatea în pregătire a unor sportivi, posibilitățile reale de îmbunătățire a performanțelor. Înscrîm pe o listă numele Liei Manoliu (55,88 m), ca și cele ale lui Petre Astafei (5,01 m), Dinu Pistol (4,90 m), Viorica Viscopoleanu (6,34 m), Ileana Silai (2:07,1) sau I. Rădoi (52,4). Prezentă în tribună cu aparatul de filmat, Iolanda Balas-Söter remarcă în special con-

stanța valorică dovedită de Viorica Viscopoleanu (în acest început de sezon și chiar în cadrul concursului de sîmbătă). Este într-adevăr un fapt îmbucurător. Dar, aceasta ne-a re-

Viorica Viscopoleanu în plin elan
Foto: Aurel Neagu

amîntit că la acest important triumfuluri unii dintre atleții au realizat performanțe cu mult sub cele obținute doar cu puțin timp în urmă (Viorica Bonci 1,70 m față de 1,77 m; Șerban, Ioan 2,04 m față de 2,12 m etc.). Nu se poate, firește, pretinde unui atlet să reediteze săptămînal perfor-

manțele sale maxime, dar diferențele nu se par prea mari ca să nu le semnalăm, în primul rînd în atenția sportivilor respectivi. Făcînd abstracție de locurile ocupate în clasamentele unor probe, chiar în cazul unor victorii, trebuie să subliniem că nici evoluțiile lui Zoltan Vámos la 3000 m obstacole, Marilena Ciurea la suliță ș. a. n-au satisfăcut pe deplin. Urmează un bogat calendar intern și internațional care va oferi, fără îndoială, prilejul unor noi constatări pe marginea evoluției atleților din lotul olimpic. O prezență pe care o dorim cît mai convingătoare!

Snagovul a fost gazda primelor probe olimpice de caiac-canoe ale sezonului. Cele șapte finale ale „Cupei Dinamo“ s-au încheiat fără prea mare surpriză, ceea ce dovedește o oarecare ierarhizare a valorilor. Timpii înregistrați sînt considerați de către specialiști ca buni și foarte buni, bineînțeles ținîndu-se seama de perioada competițională în care ne aflăm în prezent. Este, desigur, prematur să se dea verdictul definitiv, dar nu se poate să nu rețină atenția faptul că o serie de sportivi în care sînt puse mari speranțe pentru Jocurile Olimpice confirmă integral valoarea, experiența și buna lor pregătire. Este vorba în primul rînd de echipajul de dublu Arad Verescu — Atanasie Sciortnic, de canoisti S. Covaliov, V. Calabiciov, de calacești V. Calabiciov, de calacești V. Calabiciov, Hilde Tătaru, Valentina Serghei etc. Întrecerile au fost însă foarte echilibrate și performanțele multor altor sportivi — printre ei unii foarte tineri, chiar juniori — au arătat că lucrurile pentru echipa de caiac-canoe care ne va reprezenta pe apele canalei Xochimilco din Mexic nu sînt stabile de pe acum. Din cauza marelui număr de candidați! Ceea ce este foarte bine.

SERGIU DUNAREANU

P.S. Sîmbătă și duminică, la atletism, pe cel mai mare stadion al țării — doar cîteva zeci de spectatori. Nostalgia tribunelor pustii — chiar la derby campionatului — ar trebui, o dată, înlocuită cu freamătul pe care acestea îl cunoșteau nu de mult. Ce părere au atleții?

„Cursa Păcii“

După o zi de repaus, competiția ciclistă „Cursa păcii“ se reia astăzi cu etapa a 5-a Aue — Praha (192 km). Pînă în prezent s-au parcurs 764 kilometri pe șosele din R. D. Germană, urmînd ca în

VOLEI Trofeul își începe voiajul

Imensul trofeu — o cupă din argint montată pe un soclu masiv de marmură gri, totalizînd 38 kg. — stă încă liniștit în sala de consiliu a clubului Dinamo București. L-am revăzut ieri de dimineață împreună cu antrenorul voleibaliștilor dinamoviști, Sebastian Mihăilescu, și în această sală, tapisată cu tot felul de trofee cucerite de-a lungul anilor de dinamoviști în diferite competiții internaționale, am purtat o scurtă discuție privitoare la finala „Cupei campionilor europeni“ al cărei start se dă chiar mîine.

Pentru început am solicitat antrenorului Mihăilescu cîteva amănunte privind pregătirile dinamoviștilor făcute în ultima vreme în vederea meciurilor cu Spartak Brno. — După meciul de la Varsavia, care ne-a asigurat calificarea, pentru a treia oară consecutiv, în finala competiției europene, am acordat jucătorilor o pauză de trei zile pentru relaxare. Apoi am reînceput antrenamentele zilnice. Ele urmăresc, în principal, menținerea formei, care este destul de bună. Am realizat aceste lucruri pentru antrenamente scurte (de o oră, o oră și jumătate) dar intense.

— Ați fost văzuți în sala Floricea la „amfina“ dintre Steaua și Spartak. Probabil că ați urmărit cu atenție jocul vizitator adversarilor. Ce ne puteți spune în acest sens? — Nu numai că l-am urmărit dar l-am și studiat amănunțit folosindu-mă de filmul realizat de noi cu acel prilej. Am filmat tot jocul voleibaliștilor cehi, cu excepția ultimului set care nu mai prezenta interes. Am revăzut filmul de cîteva ori, împreună cu întreaga echipă, am purtat discuții și am făcut antrenamente speciale menite să contracareze jocul în atac al lui Svoboda, Jenk, Petá și Couleka. Așezăți pe jumătate, am avut oarecare dificultăți, dar, din punct de vedere al particularităților, deosebite, de tragători. Am executat de nenumărate ori blocaj pe care noi le considerăm eficiente în fața fiecărui dintre aceștia.

— După toate acestea, de barăta cu creșterea și sinteză de izbîndă? — Nu putem câștiga meciul de la București dacă vom fi mai buni în atac decît ei. Așa înseamnă să funcționeze perfect preluările pentru a se putea construi atacuri combinate, abia atunci putem juca pe mîna blocaj excelent în fața noastră, importantă va fi și felul cum ne vom apăra.

— Cu ce echipă veți începe jocul de mîine?

— Derst, Corbanu, Smerecin, Tîrlici, Cozonici și Gancu.

La a 20-a aniversare a clubului „Dinamo“ Adunare festivă

Cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea clubului sportiv Dinamo, luni după-amiază, la Casa de Cultură a Ministerului Afacerilor Interne din Capitală, a avut loc o adunare festivă. Au participat tovarășii Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, Ion Stănescu, președintele Consiliului Securității Statului, Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., sportivi frunțași, ziariști.

Luînd cuvîntul, tov. Ion Nae, președintele clubului sportiv Dinamo, a arătat însemnatele realizări obținute de sportivii dinamoviști în decursul celor două decenii de activitate.

Tovarășii Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S. și general-locotenent Stelian Staiuc, adjunct al ministrului afacerilor interne au felicitat călduros pe sportivii, antrenorii și tehnicienii clubului sportiv Dinamo pentru contribuția adusă la dezvoltarea mișcării de educație fizică și sport din țara noastră.

În încheiere, maestrul emerit al sportului, Aurel Vernescu, în aplauzele puternice ale asistentei, a dat citire unei telegramme adresate C.C. al P.C.R. — personal tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin care, în numele sportivilor, antrenorilor și tehnicienilor clubului Dinamo, sînt exprimate profundele lor sentimente de recunoștință față de partid, pentru minunata condiție creată dezvoltării culturii fizice și sportului în România.

Cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a clubului sportiv Dinamo, au fost înmîinate decorații acordate de Consiliul de Stat și titluri sportive cu care Consiliul General C.N.E.F.S. a distins mulți sportivi și tehnicieni ai clubului.

Pentru contribuția adusă la dezvoltarea mișcării de educație fizică și sport din țara noastră, clubul sportiv Dinamo a fost decorat cu Ordinul „Meritul sportiv“ — clasa I.

Un număr de 101 sportivi, antrenori și tehnicieni ai clubului au fost distinși cu ordine și medaliile ale Republicii Socialiste România. De asemenea, trei sportivi au primit titlul de Maestru Emerit al sportului, iar 33 titluri de Maestru al sportului.

Înmînînd distincțiile, tov. Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, a felicitat călduros pe sportivii dinamoviști. (Agerpres)

Țiriac și Năstase s-au calificat în turul trei

ROMA 13 (Agerpres). — În campionatul internațional de tenis al Italiei, ieri s-au disputat primele meciuri importante ale probei de dublu bărbați. Cuplul român, format din Ion Țiriac și Ilie Năstase, s-a calificat pentru turul trei, învingînd cu 6-4, 6-4, 8-6 pe rechea spaniolă Luis Arilla — Manolo Orantes. La dublu mixt, Ilie Năstase și americanul Harter au înțrecut cu 6-1, 6-4 perechea soților Kalogheropoulos (Grecia).

● Aseară, la Fagnă, în prima parte a galei finale a turneului internațional de box, pugiliștii români au obținut două victorii: la categoria pînă, Moldova — la învins la puncte pe Kuznețov (U.R.S.S.), iar la categoria mijlocie mică, Covaci I.A. înțrecut pe Muck (R.F.G.). În limitele categoriei muscă, boxerul sovietic Zaporojeț l-a învins la puncte pe Constantin Ciucă.

20 DE MINUTE DESPRE CULTURĂ

Înclinate în speță să în-

cunoștințele publicului uriaș de telespectatori asupra unor realizări din toate domeniile noastre de activitate, emisiunile T.V. ne-au obișnuit cu un caleidoscop din ce în ce mai bogat de aspecte din peisajul concret al preocupărilor noastre economice sau culturale, cu rubrici permanente asupra fenomenului industrial, asupra zonelor turistice de anvergură de la noi sau asupra unor pămînturi, care, de la mil de kilometri, ne suscită interesul prin pitorescul lor, cu rubrici pentru copii sau recitaluri de poezie, cu piese de teatru televizate și muzică de toate genurile. O gamă de manifestări dintre care cele legate de domeniul culturii nu au ocupat niciodată un loc neînsemnat, ci ne-au fost prezentate cu o mai acută sau mai puțin remarcabilă conștiințiozitate, cu o selectivitate care ne-a umplut adeseori de surprindere uneori prin rigoare, alteleori prin lipsa ei, dar ne-au fost prezentate totuși, au fost în plin în acest program virtual de cultură, reprezentat în ultimă instanță de televiziune.

Îată însă că se atîrne probabilitatea în orice domeniu un stadiu de acumulări cînd se poate trece de la faptul concret la teorie și nu este de neglijat amănuntul că realizatorii emisiunilor culturale au sesizat momentul propice pentru o atare intervenție în programele noastre, intervenție care

PE MICUL ECRAN

pur și simplu o discuție despre cultură. Și nu o discuție sterilă despre istoriografia a-tăstui fenomen, sau despre unele aspecte ale lui de la gîndire și figurind ca atare la îndemina oricui este dispus să consulte un volum de filozofie a culturii, ci o discuție la care operăm în domeniu, care ne preocupă, care se cere în parte definite sau redefinite în urma unor interpretări în-guste o discuție prin care cei trei preopinanti — Dan Gîrzoș, Gh. Achiței și Pom-piliu Marcea — au încercat să traducă în 20 de minute la o scară largă, pe înțelesul tuturor, cîteva probleme de teorie curentă a culturii, cu maximum de eficacitate.

Cu convingătoare argumen-te de ținută, au fost ridicate

astfel în discuție unele probleme legate de responsabilitatea creatorilor față de epoca sa, s-au reevaluat unele termeni. Aplicat la unele epoci din istoria noastră — respectiv la perioada de mare eflorescență culturală a revoluției din 1848 — s-a revalorizat în cadrul raportului artă-publică capacitatea creației și a crea-torului de a deveni semnifica-tivă unor momente istorice, totmai prin surprinderea esen-țelor, a profundimilor. S-a ad-us în discuție și s-a încercat o definire succintă a ceea ce înseamnă de fapt profetismul artistic atunci cînd creația este înțeleasă ca o artă de for publică.

Cele douăzeci de minute ale „Dialogului despre cultură“ au sterilită despre istoriografia a-tăstui fenomen, sau despre unele aspecte ale lui de la gîndire și figurind ca atare la îndemina oricui este dispus să consulte un volum de filozofie a culturii, ci o discuție la care operăm în domeniu, care ne preocupă, care se cere în parte definite sau redefinite în urma unor interpretări în-guste o discuție prin care cei trei preopinanti — Dan Gîrzoș, Gh. Achiței și Pom-piliu Marcea — au încercat să traducă în 20 de minute la o scară largă, pe înțelesul tuturor, cîteva probleme de teorie curentă a culturii, cu maximum de eficacitate.

Cu convingătoare argumen-te de ținută, au fost ridicate

MONICA SAVULESCU

Cuvîntul deputatului Ștefan Peterfi

Discutarea proiectului de lege privind învățămîntul este de o însemnătate istorică pentru școala românească și are menirea să asigure realizarea în practică a directivelor stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului cu privire la ridicarea pe o treaptă superioară a procesului de desăvîrșire a construcției socialiste în toate domeniile de activitate: economică, științifică și culturală.

Principiile și normele generale de organizare și de funcționare a întregului învățămînt cuprinse în prevederile prezentului proiect de lege sînt așezate pe temelia științifică a concepției înaintate despre natură și societate, folosind tradițiile progresiste ale școlii noastre, experiența pedagogică universală și sînt strîns legate de cerințele mereu mai mari ale construcției socialiste din Republica Socialistă România.

Proiectul prezentat spre dezbateri asigură un acces larg al populației la un învățămînt de nivel mai înalt, concretizat în introducerea școlii generale și obligatorii de zece ani pentru toți copiii patriei și prin diversificarea învățămîntului și orientarea profesională mai largă privind aptitudinile elevilor și studenților. O astfel de organizare și funcționare a învățămîntului va permite folosirea mai avantajoasă a capacităților individuale și a valorificării mai ample a potențialului populației țării noastre. Legea asigură astfel învățămîntul pentru toți cetățenii patriei, fără deosebire de naționalitate, rasă, sex sau religie și fără vreo altă îngăduire ce ar putea constitui o discriminare. În conformitate cu prevederile Constituției se stabilește că pentru naționalitățile conlocuitoare învățămîntul de toate gradele se desfășoară și în limba maternă, iar Ministerul Învățămîntului va asigura pregătirea personalului didactic necesar învățămîntului în limbile naționalităților conlocuitoare

Folosirea limbii materne în școli este o expresie a politicii naționale juste, științifice, a Partidului Comunist Român și a conducerii Republicii Socialiste România, o dovadă a profundului democratism al orînduirii noastre socialiste. Apreciez aceste prevederi ale proiectului ca o expresie înaltă a grijii partidului și statului nostru față de procesul instructiv-educativ în școlile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare.

Învățămîntul superior, în lumina prevederilor din proiectul de lege, este un centru puternic pentru formarea specialiștilor de înaltă calificare, necesari în diferitele domenii ale vieții sociale și contribuie la progresul științei, tehnicii și culturii. În spiritul acestor prevederi, studiile se realizează prin învățămînt de zi, seral și fără frecvență. Pentru a asigura însușirea și adîncirea cunoștințelor necesare exercitării unor profesii utile societății, consider că organizarea învățămîntului fără frecvență este posibilă numai în cadrul facultăților și secțiilor în ale căror planuri de învățămînt și programe de cursuri nu sînt prevăzute lucrări practice de laborator. Însușirea materialului practică de laborator în decursul celor cîteva ore de sînteză la sfîrșitul semestrelor, cum s-a practicat pînă în prezent, nu asigură pregătirea temeinică a studenților în specialitatea respectivă.

Dintre prevederile proiectului de lege doresc să subliniez în mod deosebit rolul conducătorilor colective preconizate la nivelul instituțiilor și facultăților prin stabilirea atribuțiilor principale concrete ale consilierilor profesionale și ale birourilor consilierilor instituțiilor și facultăților de învățămînt superior.

În cadrul proiectului de lege sînt prevăzute dispoziții care acordă mai multe drepturi universităților și institutelor superioare de a exercita o mai largă autonomie universitară, asigurînd posibilități con-

COMENTARIUL
ZILEI

„Brigada focului” și jocul intereselor din N.A.T.O.

La sfârșitul săptămânii trecute, Anglia a anunțat că își va spori contribuția la N.A.T.O. După cum s-a făcut cunoscut la Londra, la dispoziția planificatorilor din comandamentul nord-atlantic vor fi puse probabil începând din anul 1970, „brigada focului”, cum este denumită divizia a treia a rezervelor strategice engleze, două batalioane de parașutiști, o unitate blindată, avioane, două fregate etc., cu un total de 20.000 de oameni.

Decizia britanică pare, oarecum surprinzătoare. În timpurile considerabile de dificultăți financiare, guvernul de la Londra s-a declarat partizanul unei politici de reducere a cheltuielilor militare în acest cadru, fiind elaborată și noua doctrină „la est de Suez”, care prevede lichidarea unor baze din Extremul Orient și din alte regiuni. Or, atașarea la N.A.T.O. a unor noi unități ce vor deveni disponibile în urma transpunerii în viață a politicii „la est de Suez” ar implica apariția unor noi capite la bugetul costurilor militare. Cum se explică această contradicție? Ce motivații mai puțin vizibile, la prima vedere, are această măsură?

Unii comentatori, între care și cel al ziarului „Daily Express”, prezintă acțiunea britanică drept o manevră tactică. Promițând, cu începere din 1970, o contribuție sporită la N.A.T.O. — a unor unități care vor staționa în Anglia — guvernul britanic dorește precum se pare, să-și pregătească poziții mai bune pentru tratativele pe care le va începe încă în acest an cu ceilalți membri ai blocului în vederea retragerii trupelor engleze din Germania occidentală, pentru a-și câștiga în schimb Londra nu mai este dispusă să irosească de-zece.

Dar, după cum consideră alți observatori, creșterea contribuției engleze la N.A.T.O. s-ar explica și ca o concesie făcută de Marea Britanie politicii americane de menținere și consolidare a pactului atlantic, în schimbul sprijinului pe care Statele Unite l-au acordat

Angliei în timpul crizei lirei sterline. La reuniunea de săptămâna trecută a miniștrilor apărării ai țărilor membre ale N.A.T.O. — reuniune la care reprezentantul Franței nu a luat parte — s-a adoptat hotărârea de a se depune eforturi pentru întărirea structurii acestui organism. La aceeași reuniune, ministrul apărării al S.U.A., Clifford, ceruse partenerilor săi să acopere o parte mai mare a poverii militare, pentru a ajuta S.U.A. în eforturile lor de a reduce deficitul balanței de plăți. Se pare că hotărârea britanică răspunde tocmai acestei solicitări și este menită să „stimuleze” măsuri similare și din partea altor membri ai alianței.

Ministrul britanic al apărării Healey a încercat să prezinte sporirea contribuției la N.A.T.O. ca un efort pe care țara sa l-ar face pentru a-și accentua interesul purtat problemelor europene și pentru a îmbunătăți șansele întrării Angliei în Piața comună. Unii comentatori manifestă însă scepticism față de o asemenea interpretare. Se subliniază, în acest sens, faptul că N.A.T.O. este privit în Franța și în alte țări drept un instrument de subordonare a țărilor vest-europene de către Statele Unite și că încercarea de a întârzi pactul nord-atlantic, făcută acum de Anglia, în condițiile domeniului acestuia de către S.U.A., cu greu poate demonstra că Londra manifestă o tendință mai serioasă de apropiere de interesele Europei occidentale și de deșăgare de tutela americană.

Nu se poate trece cu vederea faptul că hotărârea guvernului britanic survine într-o perioadă în care chiar și în țările membre ale alianței atlantice, inclusiv în Anglia, se face auzită căderea mai multă tărie a părerii că existența N.A.T.O. a devenit anacronică, blocurile militare constituind o frână în calea destinderii și a puterilor tendințe înnoitoare ce se manifestă în relațiile intereuropene.

U. VALUREANU

Primele coloane ale „marșului săracilor” au sosit la Washington

WASHINGTON. Instalate în incinta Parcului Central construit în memoria lui Lincoln, la numai câteva sute de metri de Casa Albă și de clădirea Congresului, corturile participanților la „marșul săracilor” și-au primit primul aspect. Avangarda marșului a sosit în capitala federală cu 24 de ore înaintea datei prevăzute.

Din cele două autobuze care au oprit la Arlington, cartier mângâș al Washingtonului, au coborât aproape o sută de persoane, în majoritate bătrâni, femei și copii, continuându-și pe jos marșul pînă în Central Park.

„Dat fiindcă sosirea primelor „coloane” la conștient „Ziua mamei” — marcată în S.U.A. duminică — prima manifestare a participanților la „marșul săracilor” s-a desfășurat în acest context. Ei au luat parte la demonstrațiile de pe străzile Washingtonului, în frunte cu vâduva pastorului Martin Luther King. Această primă demonstrație s-a încheiat seara, printr-un miting organizat pe terenul de

sport al unei școli din cartierul negru al orașului unde au luat cuvîntul vâduva pastorului King, precum și alți lideri integraționiști care au subliniat încă o dată prejudecile pe care o reprezintă pentru America discriminarea rasială, sărăcia și războiul. Pe platforma improvizată pentru vorbitori a fost remarcată și prezența soției senatorului Robert Kennedy antrenat în cursa pentru candidatura la viitoarele alegeri prezidențiale.

După cum relatează agenția France Presse, mii de alți manifestanți urmează să sosească în aceste zile în capitala S.U.A. Se consideră că numărul lor ar putea atinge 150.000 pînă la 30 mai, cînd va avea loc marele miting de protest împotriva sărăciei și a discriminării rasiale.

Pentru a preveni „eventualele tulburări”, Pentagonul a luat o serie de măsuri. Astfel, aproximativ 500.000 de militari ai gărzii naționale sînt puși în stare de alertă, iar în „caz de nevoie” se va apela și la unele unități ale diviziei 82-a aerportate, staționate la Fort Bragg, în Carolina de Nord.

În fotografie: Imagine de la intrarea primei coloane a participanților la „marșul săracilor” în Washington.

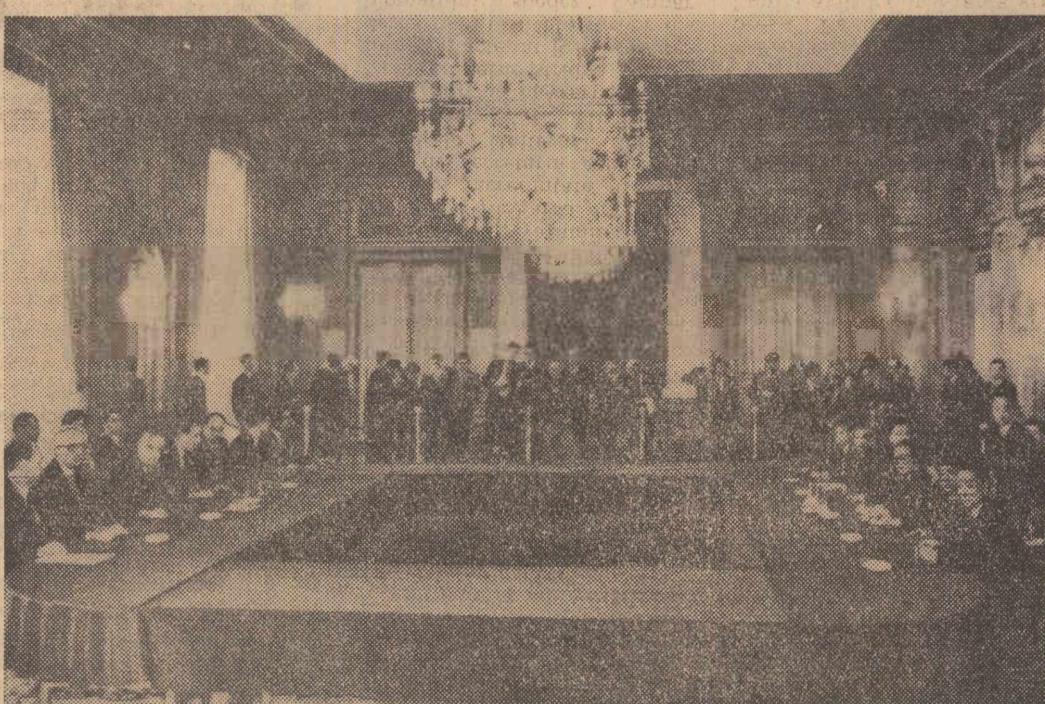

Sesiunea Consiliului Executiv al UNESCO

PARIS — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu transmite: Luni a început la Paris lucrările celei de-a 78-a sesiuni a Consiliului Executiv al U.N.E.S.C.O., compus din reprezentanți a 20 de state membre. Din partea României participă acad. Andrei Oțetea, președintele Comisiei Naționale pentru U.N.E.S.C.O. și membru al Consiliului Executiv și Valentin Lipatti, ambasadorul Republicii Socialiste România la U.N.E.S.C.O.

Ordinea de zi cuprinde examinarea unor probleme ca: metodele de lucru ale organizației; executarea programului în curs; examinarea proiectului de program și buget pe 1969—1970; pregătirea celei de-a 15-a sesiuni a Conferinței Generale ce se va ține la Paris în toamna acestui an; relațiile U.N.E.S.C.O. cu alte organizații internaționale, precum și probleme administrative și financiare.

leri au început convorbirile oficiale între reprezentanții guvernelor R. D. Vietnam și S. U. A.

În fotografie: Aspect de la începerea convorbirilor oficiale dintre reprezentanții R. D. Vietnam și S.U.A.

PARIS 13. — Trimisul Agerpres, George Davidescu, transmite: Luni dimineață au început convorbirile oficiale între reprezentanții guvernelor R. D. Vietnam și Statelor Unite ale Americii. Ministrul Xuan Thuy, reprezentantul guvernului R.D. Vietnam, și Averell Harriman, reprezentantul guvernului american, au sosit împreună cu colaboratorii lor, în jurul orei 9.30 Gmt, la centrul de conferințe internaționale de pe strada Kleber. Ziariștii, fotoreporterii și operatorii de cinematograf au fost admisi pentru câteva minute în sala de sedințe, la începutul convorbirilor.

Sedința de luni dimineață — care a durat 3 ore și 15 minute — a fost consacrată prezentării pozițiilor de principiu ale celor două părți. Apoi, a avut loc un scurt schimb de păreri, în cadrul cărui s-a căutat de acord ca cei doi reprezentanți și colaboratorii lor să se reunească din nou miercuri dimineață. S-a stabilit să nu se țină sedințe zilnice, reprezentanții intrîndu-se de câte ori vor găsi că este util. De asemenea, s-a convenit să nu publice comunicate comune după fiecare sedință.

Purtătorii de cuvînt ai celor doi reprezentanți au ținut după reuniune conferințe de presă separate, în cadrul cărora au făcut cunoscute cuvîntările rostite și au răspuns la întrebările ziariștilor. Purtătorul de cuvînt nord-vietnamez, Nguyen Thanh Le, a arătat că în cuvîntarea sa, ministrul Xuan Thuy a subliniat necesitatea încetării bombardamentelor și a tuturor actelor de război americane împotriva R.D. Vietnam. „Această este o cerere legitimă a guvernului Republicii Democratice Vietnam”, a declarat el. Releind că avioanele americane continuă să atace și să bombardeze o regiune locuită de peste 4.500.000 de locuitori, între paralelele 17 și 19, și că avioanele de recunoaștere americane continuă să zboare deasupra Hanoiului, reprezentantul R.D. Vietnam a spus că „atîta vreme cît Statele Unite recurg la război și, în același timp, fac „propuneri pasnice”, poporul vietnamez va continua să lupte”. Vorbitorul a reamintit poziția în 4 puncte a guvernului R.D. Vietnam privind soluționarea problemei vietnameze și progra-

mul politic al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. „Acestea trebuie să constituie baza pentru o soluție politică justă a problemei vietnameze”, a spus ministrul Xuan Thuy. El a scos în evidență că reprezentanții R.D. Vietnam au sosit la Paris „cu o atitudine foarte serioasă și cu deplină bunăvoință”, precum și „cu speranța de a găsi un răspuns clar și pozitiv din partea Statelor Unite”.

Purtătorul de cuvînt a declarat că ministrul Xuan Thuy, după ce a ascultat declarația făcută de Averell Harriman, regretă că nu a putut găsi în ea elemente noi. Releind că „poziția, argumentele și mănerele guvernului S.U.A. au fost condamnate de poporul vietnamez, de celelalte popoare ale lumii și de americanii iubitori de pace”, purtătorul de cuvînt al delegației R. D. Vietnam a relevat că ministrul Xuan Thuy și-a rezervat dreptul de a discuta argumentele americane în sedințele viitoare.

După cum rezultă din textele remis presei, reprezentantul american Averell Harri-

man s-a limitat în cuvîntarea sa să repete cunoscutele teze ale politicii S.U.A. în Vietnam. El a încercat să demonstreze că nu încetarea bombardamentelor ar constitui un prim pas spre reglementarea problemei vietnameze, ci o așa-numită „separare a forțelor antagoniste”. Prin aceasta, reprezentantul S.U.A. pretinde, de fapt, ca forțele patriotice din Vietnamul de sud să fie retrase în Vietnamul de nord. Harriman a reluat ideea „reciprocității” în legătură cu eventuala încetare a bombardamentelor asupra Vietnamului de nord. El a spus că acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam ar conține „carențe de procedură”, afirmînd că tratativele actuale ar avea drept sarcină principala „elaborarea unor metode mai eficace de control a oricăruia acord”.

Comentatorii de presă, prezenți aici la Paris, își exprimă părerea că delegația S.U.A. a manifestat o poziție rigidă, nu a dat dovadă de nici un semn de bunăvoință în această primă zi a convorbirilor oficiale între delegațiile S.U.A. și R.D. Vietnam.

ORIENTUL APROPIAT

● Sedința Consiliului de Securitate consacrată examinării plingerii iordaniei în legătură cu problema Ierusalimului amînată sine die ● Iordania a acceptat continuarea la New York a misiunii dr.-ului Gunnar Jarring ● Unele guverne au stabilit contacte cu R.A.U. în vederea facilitării eforturilor diplomatului suedez

NEW YORK 13 (Agerpres). La sedința Organizației Națiunilor Unite s-a anunțat că sedința Consiliului de Securitate consacrată examinării plingerii iordaniei în legătură cu problema Ierusalimului a fost amînată sine die. Observatorii politici menționează că lucrările vor fi reluate după sosirea la New York a trimisului special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring.

AMMAN 13 (Agerpres). — Iordania a acceptat continuarea la New York a misiunii dr. Gunnar Jarring, a declarat ministrul iordanian al afacerilor externe, Abdel Moneim El Rifai. El a adăugat că guvernul său „nu are nici un fel de obiecții la stabilirea de contacte între Jarring și reprezentantul permanent al iordaniei la Națiunile Unite, Mohamed El Farra, în cadrul misiunii încredințată lui Jarring de secretarul general al Națiunilor Unite, U Thant”.

CAIRO 13 (Agerpres). — Unele guverne străine au stabilit contacte cu R.A.U. în vederea facilitării eforturilor diplomatului suedez Gunnar Jarring pentru reglementarea situației din Orientul Mijlociu, scrie cotidianul egiptean „Al Ahrâm”. Ziarul citat arată în legătură cu aceasta că simbată și duminică Salah Gohar, subsecretar de stat în Ministerul de Externe al R.A.U., a avut întrevederi cu ambasadorii Italiei, Marii Britanii și Suediei.

Potrivit aceleiași surse, duminică seara, Consiliul de Miniștri al R.A.U. a examinat în cursul unei reuniuni „situația militară și politică a lumii arabe”, probleme în legătură cu misiunea lui Jarring, precum și rezultatele întrevederilor la nivel înalt dintre R.A.U. și Siria.

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Ministrul de externe

izraelian, Abba Eban, care face un turneu în țările nordice, și-a încheiat vizita oficială în Suedia printr-o întrevedere cu trimisul special al O.N.U. în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring, aflat temporar în patria sa, cu care a examinat perspectivele unei soluționări a conflictului izraelo-arab.

Luni a avut loc în Franța

Greva generală în semn de solidaritate cu mișcarea studentescă

Măsuri îndreptate spre aplanarea
conflictului dintre studenți
și autorități

PARIS 13. — Trimisul Agerpres C. Davidescu transmite: Luni a avut loc în Franța greva generală, sprijinită de principalele centrale sindicale, în semn de solidaritate cu mișcarea studentescă. Activitatea economică a încetat în mare măsură. Transportul feroviar și urban, serviciile poștale și de telecomunicații, întreprinderile comerciale, instituțiile administrative, școlile de toate gradele nu au funcționat. Luni după-amiază, n-a apărut nici un ziar, iar posturile de radio și televiziune și-au limitat emisiunile doar la buletine de știri.

La Paris, mari coloane de manifestanți, cuprinzînd zeci și zeci de mii de oameni, au parcurs străzile orașului, timp de mai multe ore.

În același timp, au fost semnalate măsuri menite să ducă la aplanarea conflictului din-

Presa franceză despre vizita președintelui de Gaulle în România

PARIS 12. — Trimisul special Agerpres, George Davidescu, transmite: Duminică seara, televiziunea franceză a prezentat un reportaj în culori, intitulat „România 68”. Emisiunea a cuprins declarația acordată televiziunii franceze de către președintele Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU, care a subliniat dezvoltarea relațiilor de colaborare economică, politică, științifică și culturală dintre România și Franța, precum și bucuria poporului român de a primi vizita generalului de Gaulle, președintele Republicii Franceze, eveniment care va marca o dată importantă în evoluția relațiilor româno-franceze și va constitui, în același timp, o însemnată contribuție la cauza securității europene și la consolidarea păcii în lume.

În cadrul reportajului au fost înfățișate, de asemenea, imagini care oglindesc progresele înregistrate în industria și agricultura țării noastre, monumente de artă, aspecte urbanistice și din viața culturală din București și din diverse regiuni ale României. Emisiunea a evocat figuri luminoase din istoria poporului român și lupta sa de secole pentru independență și unitate națională, subliniind originea latină comună a popoarelor francez și român și legăturile lor tradiționale de prietenie.

Presa franceză, precum și radioul și televiziunea, consacra în ultimele zile numeroase articole și corespondențe vizitei în România a președintelui de Gaulle. Președintele de Gaulle, scriu trimișii speciali la București ai ziarului „Le Figaro”, „va descoperi o Românie în plin progres industrial, angajată într-o profundă perfecționare economică, administrativă și politică”. Prezentînd itinerariul pe care îl vor parcurge înălți oaspeți, corespondenții scriu despre uzina de aluminiu de la Slatina ca despre „una dintre cele mai mari întreprinderi din Europa, un frumos exemplu al relațiilor economice româno-franceze”. „Din păcate, continuă „Le Figaro”, oaspeții francezi nu vor putea, din lipsă de timp să contemple și alte realizări — aflate în imediată apropiere a traseului — care fac cinste genului românesc. Ne gîndim la Compe-

xul hidroenergetic de pe Argeș, precum și la acea uriașă lucrare care este sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, pe care România îl construiește împreună cu Iugoslavia”. Ziarul face o scurtă trecere în revistă a diverselor acțiuni importante ale României în domeniul politicii externe, menționînd eforturile în vederea asigurării securității europene, poziția în domeniul neoproliferării armelor nucleare, lărgirea cooperării cu toate statele din lume.

Editorialul de luni al ziarului „Paris Jour”, semnat de Genevieve Tabouis, apreciază că vizita președintelui de Gaulle în România se înscrie în ansamblul dezvoltării relațiilor internaționale, în special în cel al raporturilor dintre Est și Vest. Cunoscuta ziaristă subliniază „contribuția României la destinderea internațională și la dezvoltarea unor raporturi rodnice între Est și Vest, în special în Europa”.

Revista „Express” scoate în evidență într-un amplu articol semnat de M. Ulmann, apropierea punctelor de vedere ale Franței și României într-o serie de probleme internaționale de primă importanță. Revista subliniază dezvoltarea schimburilor comerciale franco-române.

La rîndul său, săptămînalul „Le Figaro Littéraire” consacra un articol literaturii române și evoluției sale actuale.

La convorbirile preliminare nigeriano-biafreze

Acord privind ordinea de zi a viitoarelor tratative de pace

LAGOS 13 (Agerpres). — Reprezentanții Nigeriei și ai provinciei secesioniste, Biafra, care poartă în prezent convorbiri preliminare la Londra, au ajuns la un acord în ce privește ordinea de zi a viitoarelor tratative de pace dintre cele două părți care urmează să aibă loc la Kampala. Purtătorul de cuvînt al guvernului

Încheierea Conferinței pentru drepturile omului

TEHERAN 13. — Corespondentul Agerpres, N. Popovici, transmite: Conferința Națiunilor Unite pentru drepturile omului și-a încheiat luni lucrările, după trei săptămîni de activitate. În documentul final adoptat de conferință, denumit Declarația de la Teheran, delegații din cele 81 de țări participante au condamnat politica nefastă a apartheidului, considerînd-o drept o crimă împotriva umanității, care provoacă încordare în relațiile internaționale, constituie totodată o amenințare la adresa păcii și securității popoarelor. Conferința a recomandat Adunării Generale a O.N.U. să adopte măsuri corespunzătoare în această problemă, inclusiv sancțiuni de ordin economic. În declarație se reafirmă dreptul la libertate al tuturor oamenilor, indiferent de rasă, limbă, sex, religie sau convingeri politice. În declarația de la Teheran se arată, de asemenea, că menținerea decalajului dintre nivelul țărilor în curs de dezvoltare și cele dezvoltate împiedică realizarea în practică a drepturilor omului. Este o necesitate imperioasă ca fiecare țară să depună eforturi pentru a micșora acest decalaj în domeniul economic. În declarația finală se recomandă, de asemenea, măsuri pentru asigurarea egalității în drepturi pentru femei, acțiuni urgente pentru lichidarea analfabetismului, precum și intensificarea eforturilor tuturor statelor în vederea dezarmării generale și totale.

Sosirea în Kenya a unei delegații guvernamentale române

NAIROBI 13 (Agerpres). — Delegația guvernamentală română condusă de Bujor Al-mășan, ministrul minelor, a sosit într-o vizită la Nairobi. Delegația va purta cu reprezentanții guvernului Kenyei, convorbiri privind dezvoltarea schimburilor comerciale și a colaborării tehnico-economice între România și Kenya.

ÎN CITEVA RINDURI

● CEL DE-AL DOILEA SIMPOZION PUGWASH, PENTRU COLABORAREA TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ ÎN EUROPA, s-a deschis la Marianska Lazne. Participă reprezentanți din numeroase țări, printre care și România.

● ANSAMBLUL DE CINCIȘI LA DANȘURI AL UNIUNII GENERALE A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA a prezentat în sala Majestic din capitala Algeriei, un spectacol care s-a bucurat de un deosebit succes.

● ÎN CAPITALA R. S. CECOSLOVACE a început cel de-al 23-lea Festival internațional muzical „Primăvara la Praga-1968”.

● LA PEKIN a fost semnat un protocol cu privire la schimburile de mărfuri dintre R. P. Chineză și R. P. Mongolă pe anul 1968.

● BALANȚA COMERCIALĂ A JAPONIEI a înregistrat în luna aprilie un deficit de 47.780.000 dolari — indică o statistică a Ministerului de Finanțe japonez. Valoarea totală a importurilor Japoniei a atins în această perioadă 1.051.590.000 dolari, în timp ce valoarea exporturilor s-a cifrat la numai 1.003.810.000 dolari.

● O NOUĂ ARANJAMENT DE PLAȚI pentru acest an, a fost semnat la Madrid între Banca Națională a Iugoslaviei și Institutul spaniol pentru devize. Volumul anual al schimburilor de mărfuri prevăzut prin acest aranjament va atinge circa 20 milioane dolari.

● O CENTRALĂ ATOMOELECTRICĂ DE MARIMEA UNUI APARAT DE RADIO CU TRANZISTORI, cîntîrînd numai 5 kg., au reușit să construiască specialiștii sovietici. Centrala „Mig-67”, destinată alimentării cu curent electric a aparatelor de laborator, se încarcă cu plutoniu-238. Puterea ei este de 1 watt, iar încălzirea de plutoniu este suficientă pentru a funcționa continuu timp de cîțiva ani.

● LA 13 MAI, unități americane au deschis focul asupra unui post de frontieră al R.P.D. Coreene în zona demilitarizată. Sentințele R. P. D. Coreene au dat o răspuns hotărît acestui nou act provocator.

● APROXIMATIV 50.000 H.A. DE PLANTAȚII care fuseseră confiscate au fost restituite de actualul regim militar din Indonezia, unor companii britanice și belgiene.

● LA ANKARA AU ÎNCEPUT LUNI CONVORBURILE dintre ministrul grec al comerțului, Georgeios Papadimitrakopoulos și omologul său turc, Ahmed Turkel.